

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Άφιέρωμα
στον ήρωα
μάρτυρα
της Ειρήνης

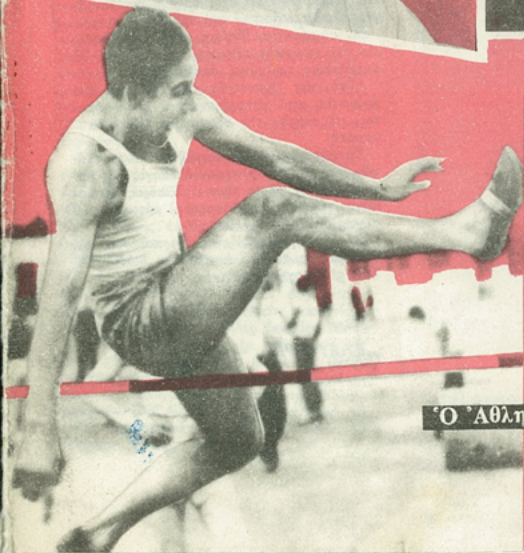
Ο Οικογενειάρχης

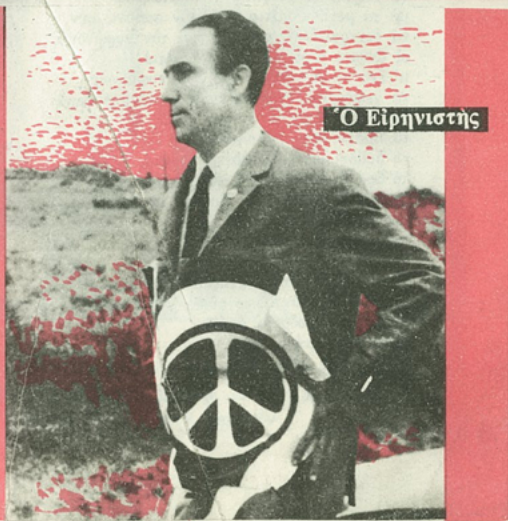
Ο άνθρωπος

Ο Επιστήμων

Ο Άθλητής

Ο Ειρηνιστής

ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. Σοβαράτατα έπεισθήσονται στην έσπεραν σήμερα κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης των παθών της Ειρήνης της Θεσσαλονίκης, ή όποια έπαροχισμένης ες την αίθουσαν της Αλσής Έμποροπαλλήλων, επί των όδων

Βενζέλου και Έφοι.

Συγκυρμένως, ένω ό κύριος όμιλητής δουλετής Πειραιώς κ. Γ. Λαμπράκης προσήγετο περί ώραν 8.30 μ.μ. ες την συγκέντρωσιν, έδεδχθη επίθεσιν και έκακοποιήθη υπό νεαρών ανηρόντων ες την Δεξιάν οι όποιοι

άνερχόμενοι ες 100 περίπου, είχαν συγκεντρωθή επί του πεζοδρομίου έξωθεν του κτιρίου. Ό κ. Λαμπράκης κατόρθωσε να ελεσθή ες την αίθουσαν και να όμιληση προς τους συγκεντρωθέντας όπαδους της Ειρήνης, άνερχόμενους ες 300 περίπου, ένω οι νεαροί έξωθεν του κτιρίου προσέβαιναν ες εκδηλώσεις άποδοχμασίας, έπαικαλοντες τους όπαδους της Ειρήνης επυρόδοτας και Βουλφόρους.

Κατά την λήξιν της συγκέντρωσεως την 10ην μ.μ., οι ίδιοι νεαροί επέτεθσαν διά γρόνθων και τινες δι' όμβρολλών έναντίον των παθών της Ειρήνης, ένω ούτοι έζηγματο το της αίθουσής, με άποτέλεσμα να δημισθώσονται σοβαρώς ες την κεφαλήν και το πρόσωπον ό δουλετής Καβάλας κ. Γ. Τσαρουχάς, ό όποιος έπαιον αναισθητός και αιμόφυτος επί του πεζοδρομίου ύποστās έλαφράν έγκεφαλικήν διάσειαν. Τούτον επέβδσαν άσθενοφόρου αυτοκινήτου διά να τον μεταφέρουν ες τό νοσοκομείον. Ένω όμως τό όχημα έτίθετο ες κίνησιν, οι νεαροί επέτεθσαν έναντίον του αυτοκινήτου και έθανοναν τους θαλασινάκας.

Επίσης κατά τό επεισόδιο έτραυματισθήσαν έλαφρώς ό Δ. Ζολής, έτών 25, διοτέχνης και έτερα πέντε άτομα.

Έν τό μεταξύ ό δουλετής κ. Λαμπράκης παρέμεινε ες την αίθουσαν της Αλσής των Έμποροπαλλήλων διά να άποφύγη τους ταχακοποιούς, άνεχώρησε δε ήμίσειαν ώραν μετά τό επεισόδιο, συνοδευόμενος υπό τριών φίλων του και κατευθυνόμενος ες τό ξενοδοχείον «Κοντινεντάλ».

Ένω όμως ό κ. Λαμπράκης και οι συνοδοί τον ενόκλιον ες την διασταυρώσιν των όδων Βενζέλου και Έφοι, τριώνκλος μοτοσυκλέττα έξηλθεν αφηνδώς εκ παρόδου και με λιγγυίδω ταχύτητα κατηυθύνθη προς την ομάδα, ήτις πόδ του κινδύνου να παρασυρθή, έσπευσε να διαλυθή. Ό οδηγός της μοτοσυκλέττας, δι' έλιγμών κατηυθύνθη προς τον δουλετήν, τον παρέσυρε και ακολουθώσας έσπευσε να έξαφανισθή άναπτέξας έτι μεγαλυτέραν ταχύτητα.

Ό κ. Λαμπράκης διεκομίσθη έν κακή κατάσταση ες τό νοσοκομείον «ΑΧΕΠΑ» όπου διεπιστώθη ότι έχει ύποστη βαρείαν έγκεφαλικήν διάσειαν και πιθανώς έσωτερικήν αιμορραγίαν. Επίσης φέρει υσθήρας ες την κοιλιακήν χώραν και τό στήθος. Η κατάσταση του είναι άπαισιολογική.

Τπό της Αριστεράς ύποστηρίζεται ότι πρόκειται περί σπινθηροβημένου δυστυχήματος, με σκοπόν την έξόντωση του κ. Λαμπράκη.

Τό μεσονύκτιον άνεκυινώθη, ότι συνέλθη υπό της Άστυνομίας ό οδηγός της μοτοσυκλέττας. Ούτος είναι ό Σταύρος Κοτσαμάνης, έτών 35, μεταφορέας, κάτοικος του συνοικισμού Τριανδρίας.

Ό δρόμος έσχυρίζεται, ότι παρέσυρε και έτραυματίσας τον κ. Λαμπράκην διότι άπόλεσε την ψυχραιμίαν του.

„ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, — 23.5.63

Μοιρολόϊ

Φεγγάρι, έρημοφεγγάρο
κρητάρινο φεγγάρι των φτωχών
άγέρα, πικραγέρα
πολύλαλε άγέρα των μουγγών
σ' ένα σταυροδρόμι άπόψε
μήνα Μάη
σταυρώσαν τό νό,
μήνα Μάη,
σταυρώσαν τό ροδόσταμο και τό λεμονανθό,
ροδιά δός του τό αίμα σου
δός του τό φέγγος σου στερνό του ήλιοσάσιμα
σ' ένα σταυροδρόμι άπόψε
μήνα Μάη
σταυρώσαν τον αυγερινό
άχ, τό πρωί ήταν ήλιος και δροσιά,
τό ιεσημέρι λάμψη και 'ννεира,
τό θράδυ ήρθε πικρό και 'όλόμαυρο,
σ' ένα σταυροδρόμι άπόψε
μήνα Μάη
σταυρώσαν τό Μάη,
ύστερα πλύναν τά μαχαίρια και σκότώσαν τό νερό,
ύστερα κάμαν να κυττάξουν και σκότώσαν τό δειλινό
άστροφεγγιά,
χρυσάφι στο ταγάρι των τυφλών
ά σκύλα άστροφεγγιά, όπου τους έφεγγες,
σ' ένα σταυροδρόμι άπόψε
μήνα Μάη,
Μεγάλη Παρασκευή των φτωχών
κι όλόρθες οι γυναίκες στα κατώφλια
μέ τά μεγάλα μάτια τους τον σθανώνουν,
τά δεντρολίβανα σκίδουν και τον μυρώνουν,
οι άντρες πέρα μες στα καπνελιά
μ' ένα πικρό τραγούδι τον κατευοδώνουν,
τά χελιδόνια έρχονται και τον άνασηκώνουν
άχ, τό πρωί ήταν άνοιξη
τό θράδυ μαύρη συννεφιά,
τό θράδυ ήρθε με δώδεκα καρφιά,
τό θράδυ γαίγριζε με δώδεκα σκαλιάρια,
τό θράδυ σώπαινε μ' όλα του τά καμπαναριά,
σύγγεγο, νεκροσύγγεγο
γιατί δεν έμπαινες μπροστά
κι από την κοντινή την εκκλησιά
γιατί δεν έσκουζες, Παρθένα Παναγιά,
ά, κάτω άπ' τον άδειο σφάρνό,
σ' ένα σταυροδρόμι άπόψε,
μήνα Μάη, μήνα Μάη,
σταυρώσαν τον 'Αϊό.

ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Ο άνθρωπος

Ο Γρηγόρης Λαμπράκης γεννήθηκε πριν από 45 χρόνια, την 13ην Απριλίου 1918, εις την Κερασσία, μία κομπούλη εις τα περὶχωρα τῆς Τριπόλεως, ὅπου ἐπεράτωσε τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του. Τὸ 1934 ἦλθε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συγχρόνως δὲ ἔβαλε τὰ πρῶτα του βήματα εἰς τὸν ἀθλητισμόν, καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ἔγινε ἡ πρώτη ἐπίσημος ἀμφανισίς του εἰς τὸ ἄλμα εἰς μήκος, μὲ 6 μ. 61.

Ο ἀθλητὴς

Τὸ ἴδιον ἔτος ἐνεγράφη εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου, μὲ τὰ χρώματα τοῦ ὁποίου καὶ ὑπὸ τὴν ἀθλητικὴν καθοδήγησιν τοῦ τότε προπονητοῦ τοῦ συλλόγου του, δεσφίτου Τάκη Σακκίλλάρου, ἐξεῖλχθη ταχύτατα εἰς ἀθλητικὸν ἀστέρα πρῶτου μεγέθους, καταλαβὼν μόνιμον θέσιν εἰς τὴν Ἑθνικὴν ὁμάδα. Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1937 κατέρριψε δύο φορές τὸ Πανελληνιον ρεκόρ μὲ 7.15 καὶ 7.37, ἐπίσσω, ἡ ὁποία παρέμεινε ἀκατάρπτος ἐπὶ 23 ἔτη, μέχρι τοῦ 1960, ὅποτε ὁ Δήμος Μαγικλάρου ἐπέτυχεν 7 μ. 51. Παράλληλως πρὸς τὸ ἄλμα εἰς μήκος ὁ Λαμπράκης ἦτο ἕνας ταχύτατος σπρίντερ καὶ πρωταθλητὴς Ἑλλάδος εἰς τοὺς δρόμους 100 μ. (11'') καὶ 200 μ. (22'') συγχρόνως δὲ ἐπεδίβετο καὶ εἰς τὸ ἄλμα τριπλόν, ὅπου εἶχεν ἐπιτύχει ρεκόρ 14 μ. 19. Ἐλάβε μέρος, μὲ τὰ ἑθνικὰ χρώματα, εἰς 6 Βαλκανικοὺς Ἀγῶνας, καὶ ἐκέρδισε 12 πρῶτας βαλκανικὰς νίκας (7 ἀτμικὰς καὶ 5 ὁμαδικὰς), ἡ ἀποδόξισίς του δὲ ὑπῆρξεν ἡ Βαλκανιάς τοῦ 1939, ὅποτε ἐκέρδισε μόνος του 4 πρῶτες νίκας (100 μ., 200 μ., ἄλμα εἰς μήκος καὶ ἄλμα τριπλόν), καὶ προσέφερε περὶ τοὺς 30 βαθμοὺς εἰς τὴν Ἑθνικὴν ὁμάδα. Ἐκέρδισε ἐπίσης 10 φορές τὸν τίτλον τοῦ Πανελληνικοῦ καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Βερολίνου (1936), ὅπου κατετάγη 11ος μεταξύ δοκάδων ἀθλητῶν, καὶ εἰς τὸ Παγκόσμιον Φοιτητικὸν Πρωτάθλημα τοῦ 1937, ὅπου κατέλαβε τὴν 4ην θέσιν.

Γενικῶς, εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ἐξέπαιδευσε ἐπὶ ἀσπίδος πάντοτε τὰ Ἑλληνικὰ χρώματα, μαζὶ δὲ μὲ τοὺς πρωταθλητὰς τῆς χρυσοῦς γενεᾶς τοῦ 1935 — 1938, Χρήστον Μάντικαν, Νίκον Σύλλαν, Ρένον Φραγκοῦδη, Γρηγόριον Γεωργακόπουλον, ἐδημιούργησε τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ προπολεμικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ἔφερε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρώτην σειρὰν εἰς τὰ Βαλκάνια.

Τὸ 1940 ὁ πόλεμος ἀνέκοιτο τὴν ἀθλητικὴν του σταδιοδρομίαν, ἃν καὶ ἦτο μόλις 23 ἐτῶν. Τὴν ἴδια ἐποχὴ ἔλαβε καὶ τὸ δίπλωμά του ὡς ἱατροῦ. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Κατοχῆς ἐπέδειξε πολυαξιοῦ δρᾶσιν ὑπὲρ τῶν πεινρμένων ἀναθλητῶν του. Τὸ 1943 ἱδρύσε τὴν Ἑνωσιν Ἑλλήνων Ἀθλητῶν, ἡ ὁποία διοργάνωσεν ἀγῶνας. Τὰ ἔσοδα τῶν ἀθλητικῶν ἐκείνων συγκεντρώσαν διέθηκε διὰ τὴν ὀργάνωσιν συσσιτίων, τὰ ὁποία εἰσέσωσαν πολλὰς ἑκατάδες ἀθλητῶν ἀπὸ τὸν θάνατον ἐκ πείνης. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, κατὰ τὸ 1947, πρῶτῃν μεταπολεμικῇ περίοδῳ ἀναγενήσεως τοῦ ἀθλητισμοῦ, μετὰ τῆς διοικήσεως τοῦ ΣΕΓΑΣ καὶ ἀργότερα, κατὰ τὸ 1951, ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἱδρύσιν τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας Ἀθλητῶν.

Εγγράφε σεβήδες δόξας

Βαλκανιονίκης! Στὸς Βαλκανικοὺς ἀγῶνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνακηρύχθηκε πρωταθλητὴς μὲ 7 μ. 10 στὸ ἄλμα εἰς μήκος καὶ μὲ 14 μ. 19 στὸ τριπλόν

Ο έπιστήμων

Παράλληλα προς τις αθλητικές απασχολήσεις του ο Λαμπράκης δεν παρέλειπε και την επιστημονική του σταδιοδρομία. Ειδικά στη θέση των Μαθητικών και Γυναικολογίας, και το 1951 εξελέγη διευθυντής της Μαθητικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ακαταπόνητος μελετητής, ασχολήθη με ζήλον εις τὸν κλάδον του, έγραφε πραγματείες και μελέτες και ταχιστα ανεδείχθη επιστημονική κορυφή εις

τὸν τομέα του. Άλτρουιστής και ανθρωπιστής εις τὸν υπέρτατον βαθμόν, εφέρετο πρὸς πάντας με πραότητα και καλωσύνην και περιέβαλε ἀφιλοκεδῶς τοὺς ἀπόρους. Έκατοντάδες πτωχὸν γυναικῶν εἶχον ἐξυπηρετηθῆ ὑπὸ τὴν παλαιάν κλινικὴν του τῆς δόου Πατησίων, ἀλλὰ και τὴν πρόσφατην εις τὴν δόδον Ἑταιρείου.

Ο πολιτικός

Ο Γρηγόριος Λαμπράκης ἐπολιτεύθη διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ-

λογάς τοῦ 1961, ἐκλεγείς βουλευτὴς Πειραιῶς και Νήσων, συνεργαζόμενος μετὰ τὴν ΕΔΑ. Ἦτο ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Εἰρήνην και τὴν Διεθνή Ὑγείαν, τὴν ὁποίαν και ἀντιπροσώπευσε εις διαφόρους διεθνεις συναντήσεις. Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας εἶχε λάβει μέρος εις τὴν ἐπαιρίαν τοῦ Μαραθωνοσκατὰ τὸν πυρηνικὸν ἐξοπλισμὸν, εἶχε δὲ μεταβῆ εις Ἀγγλίαν, ὅπου και θαλασε μετὰ τῆς ἐπὶ ἀνάλογον ἐπαιρίαν τοῦ Ὁλντερμάρτσον.

«ΤΟ ΒΗΜΑ», — 24.5.63

Ο μάρτυς

Ο τραγικὸς βουλευτὴς Λαμπράκης ἐπέσανεν εις τὸν χῶρον τῆς αἰωνίας Εἰρήνης. Μυριάδες λαοὶ θὰ τὸν προσέμψουν σήμερα μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας. Καὶ θὰ τοῦ κρατήσουν μνήμην μάρτυρος.

Δὲν εἶναι μάρτυς τοῦ κομμουνισμοῦ. Διότι δὲν ἦτο κομμουνιστὴς και διότι εις τὴν ἱστορίαν τῶν ἐλοκληρωτικῶν καθεστώτων, μεγάλαι των μορφὰι στέκουν, αἰώνιοι κατήγοροι, μετὰ τὰ ἐφελκτικά πολιτικοποιημένα κράντια των. Πῶς νὰ σταθῇ κοντὰ των; Ο Λαμπράκης, εὐγενὴς φυσιογνωμία ἰδεολόγος και ἀνθρωπιστὸς, ἀγῆκεν εις τὴν μεγάλην χορείαν τῶν καλοπροαίρετων, ποὺ σέπκονται περισσότερον μετὰ τὴν καρδίαν και, μετὰ τὴν ὁδηγόν, ἀναζητοῦν, ἐν μέσῳ τῶν ἀλλοσυγκρουομένων ρευμάτων και ἰδεῶν, κάποιοι δρόμοι διὰ τοὺς ἰσθμώδεις, κάποιοι ἀκτῖνες φωτὸς και ἐλπίδος, μέσα εις τὴν ὁμίχλην και τὴν σὺγχυσιν. Δὲν γράφουν αὐτοὶ τὴν ἱστορίαν. Ἀλλὰ τῆς δίνουν τὸν χυμὸν και τὸ νόημα τῆς. Καὶ ἴσως προσδιορίζουν τελικῶς τὴν κατεύθυνσίν τῆς. Αὐτοὺς θὰ σμιλλήξῃ ἡ μαρτυρικὴ μνήμη του.

Διὰ τὸ Ἔθνος, ὁ θάνατος τοῦ Λαμπράκη θὰ μένῃ ὡς ἔδρασμα. Κάποια σκληρὰ και σοφὴ Μοῖρα, τὸν ἐκράτησε παλαιόντα πρὸς τὸν θάνατον, ἐπὶ πόσσερα και πλέον εἰκοσιεπτάρωρα, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν συνανθρώπων του. Σὺν νὰ ἤθελε νὰ ζυγίση εὐαυσθησίαν, ποὺ εἶχαν ἴσως ναρκωθῇ, σὺν νὰ ἤθελε νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ ζήλους νὰ προσεγγίσωμεν ψυχί-

κῶς αὐτὸ τὸ ταλαίπωρον, τὸ πόσον κακοποιημένον και βασανισμένον ἰσθμικὸν ράκος, ποὺ διεμαρτύρετο σιωπηλὰ διὰ τὸν διαισθητὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἰδιότητος. Ἐπέσυγε τοῦ σκοποῦ τῆς ἡ σκληρὰ και σοφὴ Μοῖρα. Διότι συνεκλόνησε τοὺς Ἑλλήνας, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων, πέραν τῶν παθῶν και πέραν τῆς ἀπανθρώπου καθημερινότητος. Ὅλοι μισθῶνται τώρα, δλου γνωρίζουν οἱ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ κατακυλοῦμεν, ὅπως ἐκατρακυλοῦσαμε, ζετὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνεχισθῇ ἡ κατάπτωσης τῆς χώρας εις ἐπίπεδον ἀνθρωποφάνων, ζετὶ ἡ Ἑλὰς πρέπει νὰ ξαναεὐρῇ τὸν ἑαυτὸν τῆς.

Ἄν τὸ κοινὸν αὐτὸ αἰσθημα κατορθώσωμεν οἱ Ἑλλήνες νὰ τὸ μετουσιώσωμεν εις ἥρεμον θέλησιν, εις πράξιν σταθεράν, τότε ἡ θυσία τοῦ Λαμπράκη θ' ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν ἐθνικῆς σωτηρίας.

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», — 28.5.63

ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

ΕΝ εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ συναντήσαμε τὸν Λαμπράκη. Γόριζε ἀπὸ τὸ Λονδίνο, ὅπου, ὡς εἶναι γνωστὸν, εἶχε μεταβῆ διὰ νὰ ἐπιδύσῃ εις τὴν βασίλισσαν Φρειδερίκην ὑπόμνημα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν πολιτικῶν κρατουμένων. Τὸν ρωτήσαμε γιὰ τὴν ἀποστολὴν του, μὰ ὁ Λαμπράκης διαδέχεται νὰ ἐπιστρέψῃ σπῆτι του. Μὰς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τὸν γνωρίσωμε ἐκεῖ. Μὰς μίλησε γιὰ τὴν ζωὴ, τὰς χαρὰς και τὰς ἐλπίδας του. Γιὰ τὴν οἰκογενείαν του και γιὰ τὸ ἐπάγγελμα του.

— Εἰμαι εὐτυχῆς, μὰς εἶπεν ὁ Λαμπράκης, γιατί ἀπὶ τὴν ἐπιστήμην μου τὸ μόνο ποὺ ἔχω κερδίσει εἶναι ἐνα καλὸ ὄνομα.

— Ἀπὸ λεπτὰ δὲν ἔχω, ἐκτός ἀπὸ ἑνα κτηματικὸν σὺ Χαρδῆ, ὅπου ἐκεῖ παρὼν τῆς ἐλευθέρης ὁσος μου. Ἐκεῖ συγγράφω τὸν 3ο τόμῳ τῆς «Κλινικῆς Ἐνδοκρινολογίας» και ἀσχολοῦμαι μετὰ τὸν κῆρυ μου.

Και χαλαροειρηστικὰ προσέθεσε:

Ἐπίγραμμα

Ἐπεσε ὁ μέγας δρὺς στὸ ματωμένο χῶμα
πουλιά και φύλλα στάθηκαν στὸν οὐρανὸ
βουβὴ ἡ Ἑλλάδα τὸν κρατεῖ στὰ δύο τῆς
[γόνα
πανίσχυρο, γιγάντιο ξίφος φωτεινὸ.
Κ' ἐνθ' ἡ ὀργὴ ἀπ' τοὺς πόρους τῆς αἵματός
[ιδρώνα,
τινάσσεται ὅλη ἀνάμεσα στὸ ἄγιο λαὸ,
κι' ὀλόρθη, τὸν ὑψώνει, μεσιανὸ καθρόνι,
ψηλά, στὸν θόλο, στῆς Εἰρήνης τὸ ναὸ.

ΠΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

— Τὸ ὄπλογο στὸ Χαρδῆ, μὲ ἀπὶ ἐγὼ, ἡ γυναῖκα μου και ὁ μικρὸς Θεοδόσης μου.

— Πέρασα πολὺ στενημένα. Δουλεῖα σκληρὰ. Ἀπὸ μικρὸς δόσκοντες πρὸς τὸν χωρὶν διὰ διὰ διὰ τοὺς λόφους και στὰ λαγυράδια τὰ ἱατρικὰ διδύμα τῶν μεγαλύτερων ἀδελφῶν, ποὺ μὲ ἔδωσαν τὶς βάσεις γιὰ νὰ μὲ ἀργότερα στὸ Πανεπιστήμιον.

— Ἡ στενημένη ζωὴ ἦταν ἐκείνη ποὺ μετὰ νὰ ἀναπαύομαι τοὺς συνανθρώπους και κάθε ἀνθρώπο ποὺ ὑπέφερε.

— Θὰ μὲν μείνῃ ἀπομνησμένη μὲ σκηνὴ τῆς Κατοχῆς. Εἰς τὴν μάθει δὲ τὴν Καισαριανὴν μὲ γρηγορὰ ἦταν ἀρρωστή. Δὲν εἶχε κανένα. Τὴν ἄλλη μέρα πῆγε σπῆτι τῆς και τὴν εἶδα νὰ χαροπαλεῖται. Ζήτησα ἀπὸ τὴν γειτονίαν ἐνα καρρὸς καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν μετέφερα στὸ νοσοκομεῖον.

Πολλοὶ φταχοὶ, ἀνεργοὶ και ἀσθενεῖς περνοῦσαν ἀπὸ τὸ σπῆτι τοὺς καθυμερῶν και ἔτρεφαν μαζί του. Ὅλη τὴν περιουσία ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ δραστηριότητα, τὴν διέθεσε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ὑπέφεραν. Ἰσως σήμερα νὰ εἶναι και χρεομῶμεν.

Ἡ γυναῖκα του ἦταν ἡ τελευταία ποὺ πληροφοροῦσθηκε τὴν δολοφονικὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἀνδρός τῆς. Βρισκῶνται ἀπὸ ἡμέρες μαζί μετὰ τὴν πατέρα τῆς και τὸ γυιὸ τῆς σῆς Σπένσερ. ὅταν χθὲς τὸ μεσημέρι ἐνα τηλεφώνημα τὴν ἔφερε σπῆτι Ἀθήνα. Τὴν Κα Λαμπράκη τὴν συναντήσαμε στῆς 6 μ.μ. χθὲς μόλις ἔμπαινε στὸ σπῆτι τῆς.

Ὅταν μὰς εἶδε μὰς ρώτησε ἀμέσως τί νῆα ἔχουμε γιὰ τὸν ἀνδρα τῆς.

Ἡ κίνησης ὅμως ποὺ παρεπρεῖτο ἐκείνη τὴν ὥρα σὸ σπῆτι τῆς τὴν ἐβῆλε σὲ σοβαρὰς ἀνσυχίας. Κάλεσε ἀμέσως τὴν Θεσσαλονικὴν και ζήτησε νὰ πληροφοροῦσθῃ γιὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἡγείας τοῦ συζύγου τῆς.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἔσκη τοῦ

σύρματος ακούστηκε η φωνή του συνομιλητού της.
«Ο Θεός νά δάλλ το χέρι του. Ύπομονη».

Η Κα Λαμπράκη μίσθωσε ένα ταξί και μαζί με τον πατέρα της και τον αδελφό του δουλευτού ανεχώρησαν την 7. 30 μ.μ. για την Θεσσαλονίκη.

Σ.Π. - 24.5.63

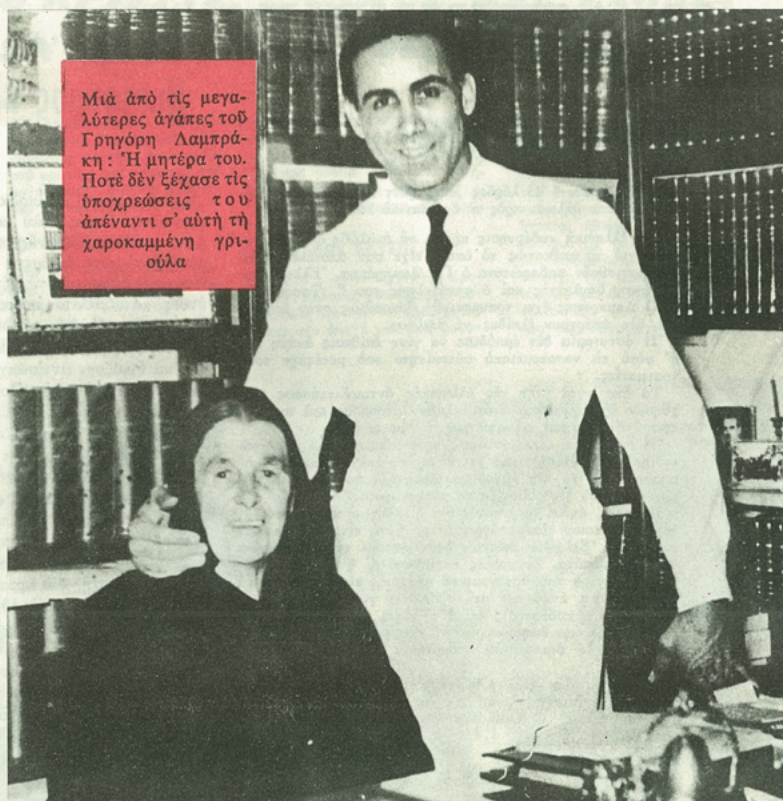
„ΑΘΗΝΑ-1ΚΗ,,

‘Ο αδάνατος

‘Ο Μαρθωνομάχος της Ειρήνης ο Γρηγόρης Λαμπράκης, έδωσε χθές στους δρόμους της Αθήνας την τελευταία νικηφόρα μάχη του. ‘Ορθός επάνω στα χέρια του λαού, πατώντας τον ίδιο θάνατό του, οδηγώντας τα πλήθη, αυτά τα καταπληκτικά πλήθη της δογής και της ελπίδας, τα άφοβα πλήθη, τα διψασμένα για ειρήνη και δημοκρατία — πέρασε αδάνατος το επίθετό της ζωής. Έκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι τον χειροκρότησαν. Έκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έκαναν καϊνά την κραυγή του: ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ! ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!...

‘Ο δρός, που έπεσε, έγινε δάσος στις καρδιές μας. Πολύδουο. Άγριο δάσος. Βήκη τις θαδείες ρίζες της εθνικής αντίστασης. Βήκη τα νάματα των μεγάλων χρόνων όπου βίλοι μαζί με μία ψυχή πολεμούσαμε την διαβροφότητα. Κι’ όπου χιλιάδες πέφταμε μ’ ένα πλατύ γαυόφαλλο στο στήθος για την λευτεριά και την Ειρήνη!...

«ΑΤΤΗ» — 29.5.63

Μιά από τις μεγαλύτερες αγάπες του Γρηγόρη Λαμπράκη: Η μητέρα του. Ποτέ δεν ξέχασε τις υποχρεώσεις του απέναντι σ’ αυτή τη χαροκαμμένη γριούλα

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

ΔΕΝ είναι μονάχα η θρασύτητα του στυγνού εγκλήματος της Θεσσαλονίκης που εξαγριώνει τον κάθε δημοκρατικό πολίτη, αλλά και η κτηνώδης του ήλιθιότης. Αυτή του ή πλευρά, από πάντων, το καθιστά πιο φοβερό ακόμα, γιατί δείχνει ότι οι σκοτεινές δυνάμεις του μίσους και του φανατισμού, που παίρνουν τέτοιες εγκληματικές πρωτοβουλίες, ενεργούν με το ένστικτο του ζώου, που δεν είναι σε θέση να υπολογίσει τις συνέπειες της πράξης του. Γιατί έφ’ όσον οι συνέπειες του εγκλήματος δεν μπορεί παρά να είναι βαρύτερες όχι μονάχα για την γενικότερη πολιτική κατάσταση του τόπου μας, αλλά ιδιαίτερα για την κομματική παράταξη, στους κόλπους της οποίας ώργανώθηκε η κατάπιεση της πράξης, αυτό σημαίνει ότι διακυβάνει εν όψει ενός αφηρημένου τυφλών ένστικτου, που είναι φυσικό να οδηγούν σε χάος.

Δεν μας ενδιαφέρει η ιδεολογία του θύματος, που στάθηκε, ως γνωστόν, ένα από τα πιο μαχητικά στελέχη της ‘Αριστεράς. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι ότι ο δουλευτής Λαμπράκης ήταν μία προσωπικότητα κοινωνοδουλευτική — νόμιμα ψηφισμένη από τον λαό — που, έπειδή αντιμετώπιζε την πολιτική και τους ανθρώπους της αντίπαλης παράταξης, εξοντώθηκε δολοφονικά, μ’ ένα ψυχρό, προμελετημένο κι’ άτακτο κακούργημα. Κακούργημα τέτοιο, που θυμίζει τις σκοτεινές μέρες του χιλιετισμού, της βίας και της διαβροφότητας — τα καθεστώτα εκείνα της φασιστικής

τρομοκρατίας, όπου λείπει η ανθρωπιά, η ελεύθερη σκέψη, η πειθώ, ο ανθρώπινος διάλογος κι’ αντικαθίστανται από το εγκλημα.

Και τώρα; Σε τι σκέψεις θα πρέπει να οδηγηθούμε έμεις για το κακό μας χάλι, σε ποιές σκέψεις θα πρέπει να οδηγηθούν κι’ οι ξένοι για την χώρα μας, όταν βλέπουν πως και με ποιά άγρια τρόπο έξωπασε η τυφλή άρμη των σκοτεινών στοιχείων επάνω σ’ έναν δουλευτή, που χθές ακόμα κατήγγελλε την βία σε κλίμακα διεθνή — κι’ έγινε ο ίδιος εύθις άμέσως θύμα αματιγρό κι’ απόδειξη τραγική των ίδιων καταγγελιών του;

Σημείωσα πολλές φορές σ’ αυτή την στήλη ότι δεν πάμε καλά. Έξω από κομματικούς φανατισμούς, έξω από πολιτικές προκαταλήψεις, μακριά από μονολιθικούς προσανατολισμούς βλέπουμε καθαρά — βίλοι οι ψυχράμοι άνθρωποι, ακόμα και πολλοί από εκείνους που ψηφίζουν την ΕΡΕ — ότι ο τόπος μας σιγά - σιγά και σταθερά οδηγείται σ’ ένα χάος, απ’ όπου ένας Θεός ξέρει πως θα μπορούσαμε να γουήμε. Κρυμμένο είχε μέχρι τώρα το πρόσωπο ή βία κι’ αρνιόταν τις πράξεις της. Έφτασε, όμως, τώρα σε τέτοια αποθρόνωση, ώστε πέταξε την διαφανή καλύπτρα κι’ έδειξε τόσο σ’ εμάς, όσο και στον έξω κόσμο, την ειδική του ριζά της.

Από τη στιγμή, όμως, που σ’ έναν τόπο αρχίζουν οι άνοιχτες πολιτικές δολοφονίες, μάχη είναι ή μοίρα που τον περιμένει. Που πάμε;

ΔΗΜ. ΨΑΘΑΣ

„ΤΑ ΝΕΑ,,

Η ΑΠΗΧΗΣΙΣ

Μπέρτραντ Ράσσελ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23.— 'Ο λόρδος Μπέρτραντ Ράσσελ έκανε απόψε την παρακάτω δήλωση προς τὸ βρετανικὸ καὶ ξένον τύπο:

«Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀναλάβῃ ὅλη τὴν εὐθύνην γιὰ τὸ καθεστῶς τὸ ὁποῖο ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν σοβαρώτατα ὁ Γρ. Λαμπράκης. Ἐλλήν ἀνεξάρτητος βουλευτὴς καὶ ὁ συνάδελφός του Γ. Τσαρουχάς.

Ὁ Λαμπράκης ἔχει τραυματισθῇ θανασίμως στὴν κεφαλὴ καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ ἐπιζήσῃ.

Ἡ ἀστυνομία δὲν ἐμπόδισε νὰ γίνῃ ἐπίθεσις ἀκόμη καὶ σ' αὐτὸ τὸ νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο ποὺ μετέφερε τοὺς τραυματίες.

Τὰ δύο αὐτὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπαιτεῦσεως ἐδέχθησαν ἄγρια ἐπίθεσι διότι ἔλαβαν μέρος σὲ μιὰ συγκέντρωσι εἰρήνης καὶ μίλησαν γιὰ τὸν ἀφορισμὸ.

Ἡ ἀστυνομία ἔχει ἐγκαίρως προειδοποιηθῇ γιὰ τὴν προετοιμαζομένη ἐπίθεσι καὶ ὅχι μόνον δὲν ἔκανε καμμιά προσπάθεια γιὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ, ἀλλὰ καὶ παρέμεινε θιαστής τὴν ὥρὰ ποὺ διεξαγματοῦντο τὰ γεγονότα.

Προκαλεῖ ἀθρία τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνέχετα τῶντοι εἰδους ἀγριότητες. Αὕτη εἶναι ἡ μεταχείρισις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ὅταν ἀσκοῦν τὰ δημοκρατικὰ τῶν δικαιώματα. Σὲ πολλὰς περιπτώσεις, ἡ ἀντίστασις ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους, εἶναι ἡ αἰτία νὰ φυλακίζονται ἄνθρωποι στὴν Ἑλλάδα γιὰ πολλὰ χρόνια. Αὕτη εἶναι ἡ κυβέρνησις καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἐναντίον τῶν ὁποίων διαμαρτυροῦμεθα. Αὕτη εἶναι ἡ κυβέρνησις τὴν ὁποίαν ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις τόσο ἀνέναντιμα ὑπερασπίζεται.

Πότε ὁ κ. Μὰξ Μίλλαν θὰ εἴρῃ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὰ θύματα ἐξὸς καθεστώτος τοῦ ὁποίου ἡ βασιλίσσα Φρειδερίκη εἶναι τὸ κύριο κόσμημα;»

ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ 5-7 Μ.Μ.

ΟΚ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

ΔΩΡΕΑΝ

Ο ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΑΝΗΚΕ στὴν ξεχωριστὴ ἐκείνη κατηγορία τῶν γιαιτρῶν ποὺ τὸ ἔργο τους τὸ ἀντιλαμβάνονται σάν λειτουργίαν καὶ σάν χρέος πρὸς τὸν συνάνθρωπο καὶ ὅχι σάν ἐπάγγελμα. Αὕτῃ ἡ κάρτα ποὺ βρισκόταν ἀναρτημένη στὴν πόρτα τοῦ ἱατρείου του λέει με τίς τέσσερις ἀράδες τῆς ὅσα δὲν θὰ μπορούσε ἴσως νὰ πῇ μιὰ ὁλόκληρη βιογραφία...

Νικηφόρος Βρεττάκος

Ὁ Γρηγόρης Λαμπράκης, ἀντίθετος τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς γενναίους. Στους πολλοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πολλοὺς γενναίους. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων τὸ σφραγισμένο ἀπὸ τὴν ἐντιμότητα, τὸ κατευθυνόμενο ἀπὸ τὴν συνείδηση καὶ ἀπὸ τὰ ἱδανικά ποὺ ξεπερνοῦν τὰ μέτρα τῆς ὑπεύθυνης ἡγεσίας τοῦ ἔθνους, καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἀραιώσει, νὰ γίνῃ σπάνιο, νὰ ξεριζωθεῖ, νὰ ἐκμηδενισθεῖ. Ἡ γῆ αὕτη νὰ γίνῃ μιὰ βοухὴ γῆ, χωρὶς ἀντίλογο, χωρὶς γνώμη, χωρὶς πράξεις, ποὺ νὰ θυμίζουν ἀντίστοιχα ἀθλήματα τοῦ παρελθόντος, χωρὶς κείμενα ποὺ νὰ θυμίζουν τὸν Ἑπτάκριο τοῦ Περικλέους.

Ὅσο πὺλ καλὸς καὶ πὺλ γενναῖος εἶναι αὐτὸς ποὺ γίνεταί στόχος τοῦ φαινομενικά ἀνεύθυνου δολοφόνου, τόσο πὺλ ἀπαράδεχτα χυδαῖα εἶναι ἡ πράξις τῆς δολοφονίας, ὅταν μάλιστα ἀνακαλύπτεται κανεὶς πῶς τῶν ρυθμιζόμενων προγραμματισμῶν, καὶ μπορεῖ εὐκόλως νὰ ὑπολογίσῃ ἀκέραια τὴν εὐθύνην — πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ μᾶς κάνει νὰ ὑπερασπισομεθα, καὶ μάλιστα ἀσχετα ἀπὸ πολιτικὲς τοποθετήσεις, τὴν ἀξιοπρέπεια μᾶς σάν ἔθνος.

Σὲ μιὰ ἐποχὴ, ποὺ ἔφτασε νὰ μᾶς ἐκφράζει στὰ μάτια τοῦ πολιταμένου κόσμου ἡ ἀθρόα μετανάστευση, αὕτη ἡ ἀνεπαρόρθωτη ἐθνικὴ αἰμορραγία, ἡ ἀσυννόμευση τῶν ἰδεῶν καὶ πράξεις σάν αὕτη, ἐννοοῦ τὴν ἀπαίσια δολοφονία, δὲν ἔχομε περιθώρια γιὰ τὴν ἐκπομπὴ ἐνὸς S.O.S. πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Βυθίζομαστε! Πρέπει νὰ ὑπάρχουν πολλοί, σὸν τόπο μᾶς ποὺ δὲν θὰ πρέπει νὰ δέχονται αὐτὸν τὸν ἐξευτελισμὸ γιὰ λογαριασμὸ τους. Πρέπει νὰ ὑπάρχουν πολλοί, ποὺ οἱ συνειδήσεις τους νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὸ πληττόμενο ἔθνος.

Δὲν νομίζω πὺς μπορεῖ νὰ ὑπάρχει χώρα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ νᾶχει συντελέσει μιὰ τέτοια ἀνταρτοχὴ τῶν ἡθικῶν ἐννοιῶν ποὺ νὰ θεωρεῖται ἔγκλημα τὸ νὰ προσφέρει τὴν λέξη «εἰρήνη» τὸ νὰ πείς ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι «κακὸς» τὸ νὰ πείς ὅτι κινδυνεύουμε ἀπὸ μιὰ πυρηνικὴ καταστροφή, πρᾶγμα παραδεχμένο ἀπ' ὅλους καὶ ἀναμφισβήτητο. Δὲν νομίζω πὺς μπορεῖ νὰ ὑπάρχει χώρα ποὺ νὰ σὲ δολοφονοῦν γιατί γίνεσαι μὲ τὸν τρόπο σου — καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσις γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πλανήτη μᾶς αὕτῃ τῇ στιγμῇ — κήρυκας τῆς ἀνάγκης νὰ ζήσουμε, νὰ ξεπεράσουμε τὴ μεγάλη αὕτη κρίσις, ὅχι σάν ἄτομα πλέον, ὅχι σάν ἔθνη, ἀλλὰ σάν ἀνθρώπινο γένος.

Σήμερα, κανεὶς δὲν κινδυνεύει μόνος του, δὲν κινδυνεύει ὅπως θὰ κινδύνευε ἄλλοτε ἀπὸ μιὰ ἀδόσητη σφαῖρα ἡ ἀπὸ ἓνα θρασύτατο δόξιν. Σήμερα ὅλοι κινδυνεύουμε τὸ ἴδιο. Ὁ ἀτομικὸς πόλεμος δὲν θὰ κάνει διαχωρισμὸ ἰδεῶν καὶ πολιτικῶν τοποθετήσεων. Μπροστὰ σὸ ἐνδεχόμενο τῆς καθολικῆς αὐτῆς μοίρας δολοφονήθηκε ὁ Λαμπράκης. Τὸ ἔγκλημα εἶναι ἀποτρόπαιο, μοναδικὸ στὰ παγκόσμια χρονικά. Καὶ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἔγινε στὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἡ εἰρηνικὴ βίωσις ἔδωσε τὰ ὠραιότερα ἀνθή.

Δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε ἄλλο. Μὲ τὸ σημεῖμά μου αὐτὸ βρίσκω τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξομολογηθῶ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶ γιὰ νὰ μὴν ντρεπομαι. Καὶ καλὸ ὅλους τοὺς συνανθρώπους νὰ ἀντιδράσουν με ὅλες τὶς τὶς δυναμεὶς τὴν μεγάλη αὕτη ἐθνικὴ κρίσις, ν' ἀντιδράσουμε ὅλοι μαζί — γιὰ νὰ μὴν ντρεπόμαστε.

● ΚΡΙΣΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ:

«Με αποτροπιασμό κάθε τίμα ελληνική συνείδηση πληροφορήθηκε σήμερα την άνοδο ολοφάνερη επίθεση των οργανωμένων τρομοκρατών της Θεσσαλονίκης έναντι των βουλευτών της αντιπολίτευσης Γ. Λαμπράκη και Γ. Τσαρουχά.

»Καλούμε τους πνευματικούς ηγέτες της χώρας να παρασταθούν στο λαό στις κρίσιμες α-

τών δημοκρατικών αισθημάτων του οι δολοφονικές οργανώσεις με την προστασία του κράτους και μπροστά στα αστυνομικά όργανα άσπλην-σαν με την έκλεισή τους».

ΝΙΚ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ:

«Νά δολοφονηθεί γιατί προφέρει την λέξη «Ειρήνη». Γιατί μ' είν' τον τρόπο σου θέλησες να υπερασπίσεις ένα ιδανικό, ένα προαιώνιο ανθρώπινο δικαίωμα, σε

δυσάρεστο σ'όσον επιφανή μας ξένο, θά χαρακτηριζόταν άσχημα ο τόπος μας. "Όχι όμως τόσο άσχημα όσο μ' αυτό που συνέβη σ'όσον βουλευτή της "Αριστεράς Γρηγ. Λαμπράκη στη Θεσσαλονίκη».

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ:

«Μαζί με όλους τους τίμους Έλληνες καταδικάζω μεθόδους που είναι αδιανόητοι για την εποχή μας και άσπι-

δως την χαρακτήρισε ο άρχηγός της Ένώσεως Κέντρου, αλλά σ'απάντη έπίνοση, για την ψυχολογική προετοιμασία του εγκλήματος. Πίσω από τους αμειωσιτάτους δολοφόνους, ίσως, ήβκος αύτοουργός και έμπνευστής τους, ή παράνομος Κυβέρνηση. "Η δίαιτη κατάντη της φωνής του ειρηνόφιλου και δημοκρατικού λαού άνετέθη ύπνου σ'α παρακρατικές οργανώσεις και ο

μιά εποχή που κινδυνεύουν τα πάντα. "Αποτρόπαιο εγκλημα! Διαμαρτύρομαι με όλη μου την ψυχή σ'άν διανοούμενος, σ'άν Έλληνας και σ'άν άνθρωπος».

ΜΑΡΙΟΣ ΠΛΩΡΙΤΗΣ:

«Σύμβολο των ημερών μας: "Ο Γεγονότος Λαμπράκης μιλώντας για την ειρήνη να σκοτωθεί από την δόρδαση, άνοδο βία. Σύμβολο αλλά και χρέος όλων μας: "Όχι μόνον να τιμωρηθούν άνέλγηνα οι οίκοι αυτοσυγκρούς, αλλά και να καταληθούν άμέσως οι εγκληματικές δυνάμεις που τους εκτρέφουν και τους α-πλίζουν».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ:

«"Όταν έδω και μερικές ημέρες είσαν να έρθει σ'ήν "Αθήνα δσρατηγός Ντ' Γκώλ ή ελληνική κυβέρνηση έλαβε — και πολύ σωστά — άσφαλνεία με-τρα. "Αν συνέβαινε τίποτα τό

τές ώρες της ιστορικής του ζωής και να υπερασπίσουν την τιμή, το μέλλον και την ελευθερία της πατρίδας έναντι των τέτοιου είδους πολιτικών εγκλημάτων. Και να ζητήσουν όχι μόνον την τιμωρία των άυτοσυγκρούς, αλλά και την διάλυση των οργανώ-σών τους».

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΓΕΡΗΣ:

«Διαμαρτυρόμεθα για τό άστυνομικό κράτος που έχει καταλάβει τις δημοκρατικές ελευθερίες και χρησιμοποίησε ένα κράτος παρανομίας και άναρχίας».

» Διαμαρτυρόμεθα για τις φασιστικές και παρακρατικές οργανώσεις που χρησιμοποιεί σ'άν όργανα βίας και εγκλήματος κατά των δημοκρατικών πολιτών.

» Διαμαρτυρόμεθα γιατί σ'ήν τελευταία δραστηριότητα του δημοκρατικού βουλευτή Λαμπράκη ύπερ της ειρήνης και της ελευθερίας ενδύλωσης

Τά τελευταία χειροκροτήματα! Δέν τά πήρε μόνο για την έμπνευσμένη όμιλία του σ'ήν συγκέντρωση των «Φίλων της Ειρήνης» της Θεσσαλονίκης. "Ήταν χειροκροτήματα για δλόκληρη την αγωνιστική ζωή του, για την άγνότητα της ψυχής του και για την ανθρωπι-στική δράση του. Λίγες στιγμές άργότερα, έξω από την πόρτα, τον περίμενε ο ζηλόφθονος θάνατος...

δίδαστοι με την στοιχειώδη έννοια της Δημοκρατίας».

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ:

«"Η ύπόθεση με έχει συγκλονίσει. Ειδική δήλωση δέν θά κάνω. "Όμως θά αντιδράσω. Καί θά αντιδράσω με τον δικό μου τρόπο».

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΚΑΣ:

«"Η άπόφαση της Κυβέρνη-σας ν' άπαγορεύσει δίαιτα τον Μαρξισμό της Ειρήνης, ρίχνοντας όλο το βάρος του άστυνομικού κράτους της, δέν άποτελούσε πράξη έμωρίας»

νόμος της φασιστικής ζούγκλας σ'έ λίγο θά μάς περιλά-βη όλους. Πνευματικοί ηγέται του τόπου αύτού, έγερθήτε! "Όσοι σ'απαιτούν σε τέτοιες στιγμές γίνονται σ'ένεχοι».

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ:

«"Η δολοφονία του Λαμπράκη μοντελοώνει φοιητά το πρόσω-πο το τύπου μας και της επο-χής μας. "Όταν με τόση άνεση, με τόση άσφάλεια, σκοτώνουν μέρα μες μέρα καταμειούς σ'όσον κόμο έναν άνθρωπο σ'άν τον Λαμπράκη, βουλευτή, έπστήμα-να, πρωταθλήτη και δόξα της "Ελλάδας, έναν άντρωμένο, α-

Ο ΑΚΡΙΤΑΣ Τ

τὸ δείχνει πὸς κανεὶς ἀπ' ὅλους
ὄσους ἀνασαίνουν στὸν τόπο μας
σήμερα δὲν ὀφείει τὴ ζωὴ του.
Ποτὲ ἔλλοτε στὰ πόδια μαύρα
χρόνια τῆς σκλαδιᾶς τῆς ἡ
χώρα τοῦτῃ δὲν ἔξευσε τόσο χαμη-
λὰ. Ἐάν ἐπὶ δὲ ἀμέσως σὺσσωμος
ὁ λαὸς δὲν σπικῶνται ἐν σταμα-
τῇ τῇ νῆματι τοῦ φασιζμοῦ,
οὐδὲ λίγο θὰ εἶναι πολλὰ ἀργά, γι-
ατί ἡ μπότα αὐτὴ θὰ κλωστοῖται τὸ
πῶμα τῆς Ἑλλάδας. Προτεί-
νω σ' ὅλους τοὺς πολῖτες ποὺ δ-
γαπάνε τὸν τόπο τοῦτον, τὴν
πατρίδα τους, ἐκφροδίζοντας τὸ
μεγάλο πένθος ἀπ' αὐτὴ τὴ φοι-
χτὴ καὶ ντροπὴν πρᾶξῃ, νὰ κα-
ταθέσουμε στεφάνι στὸν ἀγνώ-
στο στρατιώτη.

ΑΣ. ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ:

«Ἡ δολοφονία τοῦ βουλευ-
τῇ Γρηγόρη Λαμπράκη τὴν
ὥρα μάλιστα τοῦ μετεῖχε σὲ
μιά συγκέντρωση γιὰ τὴν εἰ-
ρήνην καὶ ὁ τρόπος ποὺ παρὰ
ποιοῖτο εἶναι κάτι ποὺ
πρέπει ν' ἀνηγορεύσῃ οὐκ ἰ-
σχυρὰ τὴν Ἑλλάδα μὰ καὶ τὸν
κόσμο ὁλόκληρον. Εἶναι ἕνα
τρομερὸ καὶ σασέστατο μήνυ-
μα πὸς γλυτοτροπὴν πάλι σ'
ἕνα χάος χειρότερο ἀπὸ τὸ
χιτλερικό. Εἶναι μὴ θανάσι-
μη προειδοποίηση πὸς μπο-
ρεῖ νὰ δρεθοῦμε σὲ μιά τέτοια
κατάσταση ποὺ νὰ θυμώσουμε
σὺν εἰδύλλῳ τὸ νουρίσμο. Πρέ-
πει κάθε τίμιος ἄνθρωπος νὰ
κάνῃ ὅτι πρέπει γιὰ τὴν ἐ-
ξουδετέρωσιν τὸν σκοτεινὸν
αὐτὸν κινήσαν ποὺ ὀδηγῇ-
σανε στὸ ἀνατριχιαστικὸ ἐγ-
κλημα. Κι' ὡς τότε πρέπει νὰ
ντροπιάσουμε ποὺ ἐκμασσε ἄν-
θρωποι, Ἑλληνας καὶ ποὺ
κατοικοῦμε σ' αὐτὸν τὸν τόπο».

ΚΟΣΜΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ:

«Δὲν πρόκειται γιὰ τὸν
πνευματικὸν κόσμο ἢ γιὰ ὁποιο-
δήποτε ἄλλο κοινωνικὸν πρῆμα
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ
πρόκειται γιὰ κάτι ποὺ ἀφορᾷ
ἰδιόκληρη τὴν κοινωνία μας,
κυρίως ἀπὸ ἡθικὴ ἀποψη ἔστω
καὶ ἀν παραβλεφόμενα τὰ πολι-
τικὰ ἔθνη. Ἡ δολοφονία τοῦ
Λαμπράκη εἶναι ἕνα γενικότε-
ρο ζήτημα ἀνθρωπισμοῦ καὶ
μὴ καθολογία τῆς καταστά-
σης ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Ἑλ-
λάδα, ὅπου ἔχουν μεταφρευ-
θεῖ γκαγκστερική ἔθνη καὶ ἑ-
θιμα».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ:

«Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1924 ὁ
φασισμὸς δολοφονοῦσε στὴν
Ρώμην τὸν βουλευτὴν Ματτέοτι.
Αὐτὴ ἡ σκάνδαλ κορυφώθηκε στὸ
μαζὸ μὴ μὲν μὲν ἔμεινε τὸ
ἐγκλημα τῆς Θεσσαλονίκης.

ΕΙΧΑ δηλώσει μόλις ἐφθα-
σε τὸ τραγικὸ μαντάτο γιὰ
τὸ θάνατο τοῦ Μαρθωνο-
δρόμου τῆς Εἰρήνης :
«Δὲ κλαῖω τὸ Λαμπράκη. Σφίγ-
γω τὴν γροθὶν μου μαζί με ὅ-
λους τοὺς μαχητὲς τῆς εἰρήνης
καὶ τῆς Δημοκρατίας».

Κι' ὅμως, αὐτὸ μου τὸ περὶ
κεῖμενο γράφεται μὲ δάκρυα.
Κι' εἶναι ἀπὸ ἕνα κύπελλο δα-
κρύων — μεγάλο σὺν ἐκείναι
τὰ χρυσὰ κύπελλα ποὺ εἶδα ἀ-
ρραδιασμένα, πλήθος ἀπὸ ἐπα-
θλα γιὰ τίς νίκας τοῦ στοῦδ ἄ-
γῶνης στίβου, σὲ εἰδικὴ προ-
θήκη στὸ διάδρομο τοῦ σήμερα
χαροκαμένου σπιτιοῦ του. Τὸ
κύπελλο, ὅπου φυλάξω τώρα
τὴν πένα μου μαζί με τὴν ρο-
μφαία τῆς ἀργῆς μου γιὰ τὴ
δάρδαρα δολοφονία του, εἶναι
γεμάτο ἀπὸ δάκρυα, ποὺ σκόρ-
πισα σὲ κάθε μιά γωνία, σὲ κά-
θε σπιθαμὴ τοῦ «φραγεμένου»,
ὅπως τὸ ἐνοίωσα, σπιτιοῦ μου,
σὲ δρόμους καὶ σὲ κάθε κίνησι
μου αὐτὲς τίς μέρες, μὰ πάντα
μὲ σφιγμένες τίς γροθιές.

Ἐς τόσο:

«Δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ δάκρυα
— εἶναι καιρὸς γιὰ μάχη».

Προσωπικὰ δὲν εἶχατε γνωρί-
σει τὸν Γρηγόρη Λαμπράκη; Ὁ
ἀρχιστὸς μονάχα μὴ χειρῶνα
μαζί του γιὰ νὰ νοιώσετε τὴν ψυ-
χικὴ του δύναμη ποὺ ἐρωσε
τὴν οὐραία τῆς ἐκφρασῆς στὸ
θερμὸ σφίξιμο τοῦ δικοῦ σας χε-
ριοῦ — σὰ μὴ ὁλόκληρα φυσικὴ
ἐκδήλωση φίλης, εὐγένειας καὶ
ἀνοιχτοκαρδίας. Ὁ ἀρχιστὸς
ἤ ἀκούσθη τὸν σταθερὸ τόνο τῆς
φωνῆς του, ἔστω καὶ στὴν αὐ-
τὴν κοινὴν γιὰ ν' ἀντιχρῆσει
στὴν ψυχὴ σας ἡ σταθερότητα
τοῦ χαρακτῆρα του. Ὁ ἀρχιστὸς
ν' ἀντιχρῆσει τὸν σοβαρὸ χα-
μόγελό του — τόσο σοβαρὸ σὺν
τὴν μεγάλῃ καλωσύνη — ἢ νὰ
δεχθῇ ἕνα συναίσθηματικὸ αἰ-
φνιδιασμὸ ἀπὸ τίς ἀδόμητες
ἐκρήξεις τῶν πηγαίων ἐνθου-
σιασμῶν του. Ἦσαν σὺν αὐτῷ
πολλὲς φορές. Ἐσπασματα γα-
ρῶς καὶ ἀγνῆς συγκινήσεις. Ἐ-
σπασματα θαυμασμοῦ γιὰ τὸ
ἑῷαιο καὶ τὸ Καλό. «Κατα-
πληκτικὸν», ἦταν μὴ ἀπὸ τίς
συνθηματικὰς τὸν φράσεις σὺν
θυμῷ ἢ καὶ ἔβλεπε κάτι τ' ὅμοιο
καὶ εὐγενικό.

Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα, ὁ Λαμπρά-

Ὁ φασισμὸς κτυπεῖ τώρα
τίς πόρτες τοῦ τόπου μας. Ἀπὸ
τὸ σήμερα ὑπάρχει στὴν
Ἑλλάδα διὰ μονάχα παρατά-
ξεις τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς
δίας. Στὴν πρώτη ἀνέκδο-
δοι εἶναι Ἑλληνας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΒΑΝΤΑΣ:

«Ὅσοι ποιοῦμε τὸν πολέμα-
θο τόπο μας, ὅσοι συμμεριόμα-
στε τὴ μοῖρα τοῦ μεγάλου καὶ
μαρτυρικοῦ λαοῦ μας, αὐθα-
νώμασε ἀποτροπιασμὸ μὲ τὰ

Πολὺ πρὶν γίνῃ μάρτυρας, ἦταν ἡδὴ
ἕνα σύμβολο. Τὸ σύμβολο ἐνὸς ἀν-
θρώπου ποῦ, ἔχοντας πλήρη συναι-
σθησὶ τοῦ χρέους του, δὲν ὑποχώ-
ρησε, δὲν ἔκανε τὸν παραμικρὸ συμ-
βιβασμὸ μὲ τὸ ἰδανικόν. Τὸ ἰδα-
νικόν τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη ἦταν
ἡ Εἰρήνη. Ἐνα ἰδανικόν, ποὺ τὸν
ἔφερε μόνον καὶ πρῶτο ὁδοιπόρῳ τῆς
Εἰρήνης στὸν Τύμβο τοῦ Μαρθά-
να, νὰ φωνάζῃ «Νενικήκαμεν», νὰ
στήνῃ—θὲς ἀπὸ προαισθήσει, θὲς
ἀπὸ πίστι, θὲς ἀπὸ τὴ διάθεσι νὰ
προκαλέσῃ τὴ Μοῖρα—μὲ χέρια,
πόδια, κορμὶ καὶ κεφάλι, ἕναν πε-
λῶριο σταυρὸ—ἴδιος Ἑσταυρωμέ-
νος τῆς Εἰρήνης!

κῆς ἦσαν ΑΝΤΡΑΣ. Συνιστα-
μένη τῆς ἀνταρσίας του. Ἀρ-
ρενωπὴ ἐνδορκωσὴ τῆς Λεβεν-
τιάς. Ἀντρες στὴ μάχη γιὰ τὴ
ζωή. Κι' αὐτὸς ὁ ἀνδρικός του
εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ τὰ παιδικὰ του
χρόνια: ἀπὸ τότε ποὺ ἐκεῖ πέρα
στὴν πολίτην τῆς θρυλικῆς Τρι-
πολιτοῦς, γεννιόταν χιλιάδων ἡ-
ρώων τὸ 21, μὲ ἀγνωστα ὀνό-
ματα, ὅπως νὰ παλέψει — ἀ-
ναιμικὸς βλαστὸς μιᾶς φτωχῆς
ἀγροτικῆς οἰκογένειας — γιὰ νὰ
φροντιστοῖ σὺν τὸ ἔλατο τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ βουνοῦ, νὰ ριζωθῇ σὺν
πλάτανος στὴν ὀχθὴ τοῦ μεγάλ-
ου ποταμοῦ τῆς ἱστορίας, νὰ
ἐξαλειφθῇ σὺν ἐνα θαυρόζωο ὀνο-
μάς, γιγαντιαῖον ἀπ' τὸν ἀγῶ-
να γιὰ τὴν Προκοπὴ καὶ τὴν Ἀ-

λήθεια, στὴ δουνοπλαγιά τῆς
Αἰωνιότητος.

Ἐκεῖ κερδίζει τὴν αἰωνιότη-
τα μὲ τὴ θυσία του. Ὅταν δικά-
τω ὁπωσδήποτε καὶ ἀν ἐπιβόλῃ
γιὰ νὰ χαρῇ καὶ νὰ χαροῖται
μὲ τίς πηγαιὲς ἐκρήξεις τοῦ ἐν-
θουσιασμοῦ, τὸ θάρρος τῆς εἰ-
ρήνης, τὸ ἔριαιμο ποὺ ἀνθρωπι-
στικὸν καὶ τὸν πανανθρώπιον ἡ-
δανικὸν ποὺ ἡμετεροῖς ὡς καὶ
τὸ τελευταῖον κῆρυγμα. Πά-
να πᾶ — καὶ μὴν τὸ πάρετε
ἀπορροαλὴ — πᾶς εἶναι αὐτὸ
τὸ ἡλεκτρισμὸ ποὺ εἶχε κρατῆσι
σὲ πᾶν γιὰ τὴ ζωὴ καὶ πολὺ
πονηρὸν ἀκούη τὸν ἐκφράζο-
ντο, καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμις
ἰδανικὸν «Πιστεύω» του (μὴ
δύναμις ἐξελεγμένη σὲ κυκλοφο-
ριακὴ ἀντοχή τοῦ αἵματος), ποὺ

γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης
ποὺ ἀποδείχνουν πόσο ἀδικαίω-
τες, μόνον ὁ ἀμέτρος θυσιῶν
τοῦ γιὰ λευτερίαν καὶ ἀνθρωπι-
νὴ ἀξιοπρέπεια. Ἰδιαίτερα ὁ
Πειραιὸς λαός, ποὺ γνώρισε
ἀπὸ κοντὰ τὸ ὑψηλὸ ἦθος καὶ

Η Σ ΕΙΡΗΝΗΣ

κρατούσε στη ζωή τη Μαραθώνα καρδιά του για σχεδόν πέντε μερόνυχτα.

Έκατό φορές πάλιν ο θουλικός Άχρίτας στά εμαρμαρένια αλώωνας. Ό νέος Άχρίτας τόν ξεπέρασε. Άνέβασε την πάλη με τή Χάριονα στό ύψος πέντε ημερών γενναίας φυσικής αντίστασης.

Κ' οι πύ αδρές γραμμές σ' αυτό τό πορχείο πεζό πορτοφόι του Λαμπράκη: δέν είδα μέ- χει σήμερα μητέρα να σπαράζει και να μάχεται με τόσο ηρωικό πείσμα, με τόση ήθικη άντοχή, γιά να σώσει τό παιδί της από τά νύχια του κινδύνου, ή της καταστροφής και του θανάτου, όσο ο Λαμπράκης σάν πολεμιστής

γιατί τό ένωθε τσαλακωμένο με- τά δάκτυλά του, με τόση δύνα- μη κ' έπιμονή, πού είκοσι άστυ- νομικοί γιά ένα τέταρτο της ώ- ρας μάταια προσπαθούσαν να τό άποσπάσουν, είτε φέρε είτε ξε- σισμένο.

Κι άλλη στιγμή: ένας έναν- τιον τριάντα. Στά δέκα, δεκα- πέντε λεπτά του κυκλώσιου και της έπίθεσης γιά τή σύλληψή του. Τόν άδραξαν δώδεκα χέ- ρια γιά να τόν πετάξουν στό γκαγκστερικό όχημα «Μπλάκ Μαρία». Καί κατάδωσαν να ξε- φεύγει. Τόν ανέβασαν άπάνω. Καί πηδούσε μ' ένα εσώλιτο. Καί έλ' αυτά, χωρίς να τυπώσει κανένα. Είχε μια τρομερή πολι- τική ώριμότητα, μια άπαρμυλλη πολιτική σύνεση. Κρατούσε την τόσο άνωση μάχη του στό ύψος της πολιτικής σωφροσύνης, πού άπορεύεται και την πύ άδικη επρόκληση γιά να μη δώσει σέ- τε την έλάχιστη λαβή δικαιολο- γίας) ίταμών προλήψεων.

Κ' είχε τό σθένος αυτός δ λεβεντιόηρωπος και λεοντόκαρ- dos να συνεχίζει τή μάχη — με δηλώσεις, διαμαρτυρίες, άνακοι- νώσεις και χειμάρρους δημοκρα- τικής κραυγής — χωρίς να ά- ναγκάσει ούτε στιγμή έπιστρέ- φοντας στό σπίτι του παρ' όλες τις ταλαιπωρίες μιας έδóκλησης ήμέρας. Κ' είχε την άντοχή και τό κουράγιο τό ίδιο βράδυ, χωρίς ν' άναπαυθεί ένα δευτερόλεπτο να προεδρεύσει σέ συνεδρίαση της Έκτεροπής Ειρήνης — πι- στός Μαραθωνομάχος του καθή- κοντος.

Έβλεπα έλ' αυτά και τόσα έλ- λα, πού έχουν χρίσει μέσα μου — έπος και σ' έλο τήν κόσμο της Άλήθειας — σά Μαραθώνα τό Λαμπράκη.

Άντίκου μου, πάνω στό πύ- νο όπου ακόμα πέφτει ή σκιά του άθάνατου νέου Άχρίτα, είναι ή προτομή της 'Υγείας πού μου χάρισε. Δέ έλέπω χαμμάι παρλαί στή σωπηλή της έκφραση. Ό Λαμπράκης είν' ή ήθη στην Α- νωνότητα. Καί σκορπίζει την όρημ της άγωνιστικής 'Υγείας σ' όλα τά πλάτη και τά μάκρη της μαρτυρικής αλλά κ' άν- τρεπωμένης Γής.

ΤΕΥΚΡΟΣ ΑΝΘΙΑΣ

— με καταπάτητική πολιτική σύνεση — γιά να μην παραδώ- σει στους νέους Πέρσες τό λά- βαρο ούτ' Όλντεμαστον («Ελ- λας» — «GREECE») πού σήκω- σε στά σιτιβάρά του χέρια, σά μια άσπίδα της ειρήνης μπρός στό στήθεα του, σάν έκτελούσε ΜΟΝΟΣ τον τό Μαραθώνιο της ειρήνης... Δέν είδα μέχρι σή- μερα πατέρα να παλεύει μ' αυτό τον τρόπο γιά τό παιδί του. Έ- νιωθε τήν ειρήνη σάν τή μόνη άνεχτήμητη θυγατέρα του γυντ την ένιωθε και σά μητέρα και σά αδύδελφη και σά μια μεγα- λώρετη θυγατέρα όλου του κό- σμου.

«Εσφιγγε τό μαύρο εκείνο πα- νί — τή μακρινά λωρίδα με τό φωτεινά γράμματα — με πόνο,

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΤΖΙΑΣ:

«Ενας μαχητής της ειρή- νης δολοφονήθηκε άναγνα. Τό χέρι του σκοτωμένου σφίγγει άκόμα έσπότη τή σκυ- τάλη. Άντρες, γυναίκες, γέ- ροι, παιδιά, άς την άρπάξουν με ένθουσιασμό. Ό όρμος είναι μακριά και διστάσας, ως την κορφή. Στό πώμα του ήρωα όρμητική ή ρωμι- οσύνη και τόν άντίβει».

ροι, παιδιά, άς την άρπάξουν με ένθουσιασμό. Ό όρμος είναι μακριά και διστάσας, ως την κορφή. Στό πώμα του ήρωα όρμητική ή ρωμι- οσύνη και τόν άντίβει».

ΝΟΤΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΗΣ:

«Πολλοί ήταν πεθαίνοντες γίνονταν μικρότεροι άπ' τό μπόι τους. Ό Λαμπράκης έ- πεσε και σκέπασε όλη την Έλλάδα. Τέτοιο θάνατο όα τόν ζήλευαν και οι έχθροί του».

ΙΑΣΩΝ ΔΕΠΟΥΝΤΗΣ:

«Τόν Γρηγόρη Λαμπράκη τόν κομάρωσα χτες, τον είδα και σή- μερα, εα τόν βλέπω πάντα να τρέχει πρώτος άνοιγοντας τούς δρομους της Ειρήνης. Ό, τι γίνεται αυτές τις μέρες, ήταν πρά- γματα γιά όλη την άνδρα- πότητα νομίζω. Γιατί να θρη- νούμε άδύμη; Έλληνες είμα- στε, τραγούδα μάς χρειάζον- ται: Κάθε νέος και Λαμπρά- κης».

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ:

«Μέ συγκλονίζει ή διαπίστω- ση ότι έννιά στους δέκα Έλ- ληνες έχουν πλήρη συνείδηση του τί συνέβη στή Θεσσαλονί- κη. Είναι μια όρα έννίκης η- φαλότητας. Αυτό τό είδαμε κα- θαρά στή σημερινή ήμερα. Η εθδών γιά τέτοιου είδους δι- λοφωνίες είναι εφύφεση και ο πνευματικός άνθρωπος δέν πρό- πει να περιοριστούμε μόνο σέ μια δήλωση άγανακτήσεως, άλ- λά να διαφωτίσουμε αυτούς τους έννιά Έλληνες πού ε- ναι ή δική τους εθδώνη».

ΝΑΠ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ:

«Κυβερούσεις πού άνέγονται ή και υποβάλλουν παρακρα- τικές τρομοκρατικές όργανω- μες σπυδολά τους τό μύθος και τό έγκλημα κατά τόν πολιτικό τους αντίπαλο, καταδικάζον- ται στίς συνεδρήσεις έκατομυ- ρίων άνθρώπων σ' όλη την Γή. Καί μένουν έσσει στυγματομέ- νες άνετίετλα. Όσο γιά τό κα- μάρι μας, τόν φλογερό όραμα- τιστή της πανανθρωπίνης ειρή- νης, τόν υπέρλαμπρο δουλειτή Γρηγόρη Λαμπράκη πού δο- λοφονήθηκε από ρυπαρά χέρια μπικε πλέον στην άθανασία. Η Ιστορία θα τόν άναφέρει σάν τό φωτεινότερο παράδειγμα ατύφουδίας. Καί θα μνημονεύ- εται σάν άγιος, σάν ήρωας του λαού μας».

ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ:

«Στό πρόσωπο του άξιου γιου της Έλλάδας Γρηγόρη Λαμπράκη, ζήησαν να σκο- τώσουν την ειρήνη, τή λε- βεντιά, τήν άνθρωπιά. Μά σκοτώνεται ποτέ δ ήλιος; Η Έλλάδα σύσσωμη είναι στό πόδι. Όχι γιά ταφή, μά γιά άνάστασή».

την βαθύτατη άνθρωπία του Γρηγόρη Λαμπράκη συγκλονί- ζεται κυριολεκτικά από όδών και άγανάκτηση, και αλώωνε την αίσθησή τιμωρία τών ένό- χων και την άπαλλαγή του τό- που από τις δυνάμεις του με- σοανιωνισμού».

Γ. Π. ΣΑΒΒΙΔΗΣ:

«'Αν αποδειχθῇ πὸς ὅσον τοῦ Λαμπράκη ὀφείλεται ὁ δολοφονία, ἡ ἐλληνικὴ πολιτεία δὲν χάνει καὶ τὰ τελευταῖα ἀπομεινάρια τῆς τιμῆς τῆς».

Οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΠΡΑΛΟΣ:

«Ἡ δολοφονία τοῦ ἀγωνιστῆ τῆς Εἰρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη με συνεκλόνησε κυριολεκτικά».

ΒΑΣΙΛ ΚΑΤΡΑΚΗ:

«Ὅλες οἱ σκληρὲς πέτρες τῆς Ἑλλάδας δὲν φάνησαν γιὰ νὰ σκαλοῦμε τὰ δάσανα τῆς πατρίδας μας. Σὰν ἀνθρώπος καὶ καλλιτέχνης διαμαρτυροῦμαι γιὰ τὶς φασιστικές μεθόδους πὸς ὀδηγήσαντες σὲν τάφο τοῦ μαχητῆ καὶ ἡρώα τῆς εἰρήνης Λαμπράκη καὶ ἐνόησα τὴ φωνή μου μὲ τὴ φωνὴ τῶν ἄλλων πνευματικῶν ἀνθρώπων: Νὰ σταματήσουμε τὸ φασισμό πρὶν πλῆξῃ τὸν τόπο μας στὴν νεκρὴ καὶ σὲν αἷμα».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ:

«Τὸ γεγονός αὐτὸ με συνετάραξε σὰν κάθε Ἕλληνα. Ἀποδοκιμάζω τὴν πράξιν τῆς δολοφονίας καὶ αἰσθάνομαι δαδωμένη ἀγανάκτηση».

ΜΙΝΩΣ ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ:

«Φτάνουν τὰ λόγια! Ἀς σταματήσουν οἱ δηλώσεις. Καὶρός πᾶν νὰ γίνῃ πράξις ἡ ἀγανάκτησις ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια καὶ πρέπει νὰ τιμωρήσουμε τοὺς δολοφόνους ἐνὸς ἀνθρώπου πὸν δὲν ζήτησε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μείνῃ Ἀνθρώπος. Τοῦ Λαμπράκη».

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ:

«Ἐκφράζω τὸν ἀποτρομασμοῦ μου γιὰ τὴν πολιτικὴ δολοφονία τοῦ μαχητοῦ τῆς εἰρήνης δουλετῆ Γρηγόρη Λαμπράκη. Ἡ πράξιν τοῦ κατεδίδει τὴν Ἑλλάδα σὲν ἐπίπεδο τῶν ἀναστακτικῶν φασιστικῶν χωρῶν καὶ μᾶς θυμίζει στὴν ἀγριότητα τοῦ πολιτικοῦ ἐγκλημα τοῦ ἡρώα Κογκολέζικου λαοῦ Πατρίδος Λουμπούρα. Οἱ ἐπεθύμουν γιὰ τὴν ἐνανθὺση δολοφονία τοῦ Λαμπράκη, ὅσο ψηλὰ καὶ ἂν βρίσκονταν θὰ πρέπει νὰ τιμωρηθῶν ἀμέλλητα».

Μίκης Θεοδωράκης

Ὁ Λαμπράκης δάδισε τὸ δρόμο τῆς θυσίας μὲ ἀπόλυτη συνείδηση γιὰ τὴν ἀποστολή του. «Ὁ Λαός μας χρειάζεται ἕναν Ἰησοῦ, πὸν μὲ τὸ αἷμα του θὰ τὸν δοθῇ τὴν βρῇ τὴν Λευτερίαν του...». Αὐτὰ εἶπε τὴ μοιραία ἡμέρα πρὶν φύγῃ γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη.

Τὸ ματὴρὸν ποὺ δὲν ὑπῆρξε πράξιν τυχαία. Οὔτε γιὰ τὸν ἴδιο οὔτε ὅμως καὶ γιὰ τοὺς δολοφόνους του.

Ἡ ψυχὴ του ἦταν κατάφορτη ἀπὸ τὴν ἀγωνία τοῦ λαοῦ του. Πονοῦσε καὶ νιρεπόταν γιὰτὶ ἔβλεπε γύρω του τόσο δυστυχία, τόσο πόνο, τόσο ἀδικία.

Ἡ καταπίεση τῆς Δημοκρατίας — ἡ παραδίαση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου — ἡ κυριαρχία τοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους — ἡ δίχως προηγούμενο ἀσυνείδητη τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, πὸν χτίζει τὰ πλούτη τῆς πάνω στὴν πείνα καὶ τὴν στέρηση τοῦ λαοῦ — ἡ σλαβία τοῦ χωριοῦ καὶ ἡ ὑποταγή του στὴ θέληση τοῦ κομματάρχου καὶ τῶν παρακρατικών καὶ κρατικῶν ὀργάνων, μὲ λίγες λέξεις τὸ ἀδικο ματὴρὸν ἐνὸς μεγάλου λαοῦ, τοῦ ἐξέσχιζε τὴν ψυχὴ, τοῦ ἀνόνειζε τὸ μυαλό καὶ τοῦ γιγάντωνε τὴ θέληση.

Ὁ Λαμπράκης ἀνέθηκε ἀπὸ ὅλη τὴν κλίμακα τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς. Ἐξῆρε τὴ φτώχεια τοῦ ἀρχαϊκοῦ χωριοῦ, τὴ ζωὴ τοῦ φοιτητῆ στὴν Ἀθήνα, ἔγινε ἀθλητῆς, βαλκανιονίκης, γιαντρός, ὕψιγητῆς.

—Βουλευταῖς λαϊκὸς ἡγέτης. Καὶ ἦταν πᾶν αἰχμάλωτος τοῦ εἰδώλου, πὸν ὁ ἴδιος φρόντισε νὰ πλάσῃ. Μυαλό, φρόνημα καὶ σῶμα σχημάτισαν σ' αὐτὸν μιὰν ἰδανικὴν ἰσορροπία. Ἦταν ὁ ἰδανικός ἀνθρώπος, ὁ ἰδανικός Ἕλληνας. Κι' ἔτσι τὸν γνώρισε καὶ τὸν ἀγάπησε ὁ λαός. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ πέρασε ἀπὸ τὶς φλέβες του καὶ ἐγκαταστάθηκε στὶς μυστικὲς γωνιὲς τῆς σκέψης, τῆς συνείδησης καὶ τῆς θέλησης. Ἡ ζωὴ του μετουσιωμένη ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ ξαναγύριζε στὸ λαό. Ξαναγύριζε καθημερινὰ μέσα ἀπὸ χίλιες πράξεις, ὅσπου ξαναγύρισε ἀέκραινη ἀπέραντη σὰν τὸ θάνατο, γιγάντια σὰν τὴ θυσία!

Τὸ μυαλό του καθαρό μποροῦσε νὰ ἰσορροπῇ τὴ δοκιμασία τῆς ψυχῆς μπροστὰ στὸν πόνο τοῦ λαοῦ, νὰ δαμάξῃ τὴν ἀγανάκτηση καὶ νὰ ποδηγετῇ τὴν ὀργή. Ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν συνασθημάτων ἔβγαλε ἕνα λογικὸ συμπέρασμα: ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν λευτερίαν, τὴν δημοκρατία καὶ τὴν δικαιοσύνη ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς πάλης.

Γνώριζε πὸς αὐτὸς ὁ δρόμος εἶναι σκληρός, ὀδυνηρός, αἰμαίνιος. Γνώριζε πὸς καταλήγει συχνὰ στὴν ὑπέρτατη θυσία τῆς ζωῆς. Ὅπως γινώριζε ἀκόμη πὸς ὁ θάνατός μας αὐτὸς ὄχι μονάχα δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψῃ, ἀλλὰ ἀντίθετα χαλιωδώνει, γιγαντάνει καὶ ἐπιταχύνει τὴ πορεία γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς λευτερίας, πὸν εἶναι ἡ ἀμέλλητη πορεία τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας.

Ὁ λαὸς χάνοντας τὸν Λαμπράκη κέρδισε χίλιους Λαμπράκηδες, χίλιους ἥμιους γιὰ νὰ τὸν ζεστάνουν καὶ νὰ τὸν φωτίσουν. Ὁ Λαμπράκης — ἐκδικητῆς τοῦ λαοῦ εἶχε ἀναλάβει αὐτὸν τὸν τιτάνιο ἀγῶνα. Γιγας, ἀλόνητος ἀς θράχος, μὲ πρόσκοπο παραμορφωμένο ἀπὸ τὶς πληγὲς καὶ τὸ μῖσος, θὰ πνίγῃ κάθε μέρα, κάθε στιγμὴ τοὺς δολοφόνους.

Ὁ Λαμπράκης — ἡρώας τοῦ λαοῦ, ἔχει μὴ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τελικῆς πορείας γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς Δημοκρατίας. Γιγας, μὲ πτερὰ σὰν σταυραστὸς, μὲ τὸν ὁμορρο πρόσωπο τῆς Ἀγάπης, θὰ μᾶς ὀδηγῇ κάθε μέρα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ συνεχιστὴς

Ὁ μικρὸς Θόδωρος παίζει μὲ τὸ κύπελλο τοῦ πατέρα του κι' ἀτενίζει τὸ μέλλον μὲ σιγουριά. Δὲν εἶναι σὰ νὰ λήθῃ πὸς πολὺ γρήγορα θὰ γίνῃ ὁ συνεχιστὴς τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη;

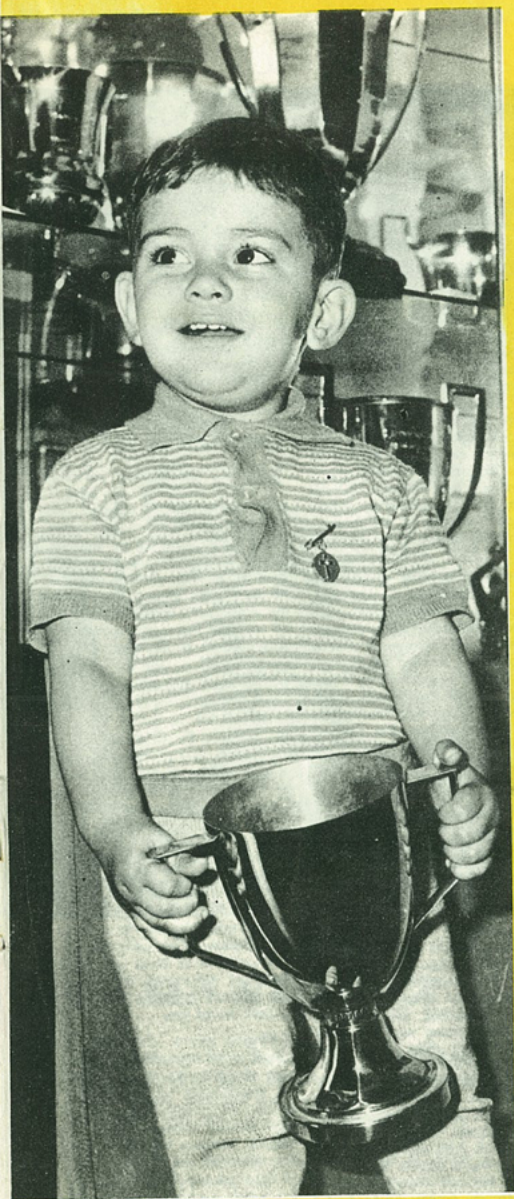
Ὁ ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΟΥ

Ὅλη ἡ στοργὴ τοῦ Λαμπράκη γιὰ τὸ χαριτωμένο αὐτὸ αγοράκι πὸν δὲν θὰ τὸ ξαναδῇ ποτέ, συμπεκνώνεται στὶς τρεῖς λέξεις πὸν μὲ τὸ χέρι του εἶχε γράψῃ στὴ φωτογραφία: «Ὁ ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΟΥ». Ἀλλὰ τώρα ὁ μικρὸς Θόδωρος μόνον ἀπὸ τὶς ἀφηγητικὰς τῶν ἄλλων θὰ μάθῃ τὴν θαυμαστὴν ὁδὸν καὶ τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ ἀξίου πατέρα του

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ θεάτρου

ΔΑΛΕΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ:

«Ἀποκηρύσσουμε μετὰ δδελνυμίας αὐτὰ τὰ μέσα τῆς τρομοκρατίας ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δουλετῆς Γρηγόρης Λαμπράκης δολοφονήθηκε».

ΒΕΡΑ ΖΑΒΙΤΖΙΑΝΟΥ:

«Σάν καλλιτέχνης και σάν άνθρωπος, μόνο ντροπή μπορεί νά αισθανθῇ κανεῖς, όταν βρίσκται μπροστά σέ τέτοια γεγονότα, πού καταλύουν κάθε έννοια ἀνθρωπιάς, ἐλευθερίας καί δημοκρατίας».

ΑΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ:

«Ἀθῆναιος ὁ Λαμπράκης. Μ' αὐτή τήν λαχτή σίσσασμοις ὁ Ἕλληνας λαός συνώδερε στήν τελευταία του κατοικία τόν μεγάλο μαρτυρικό δρόμο τῆς εἰρήνης. Ἀθάνατος γιατί δάδισε ἀλόγιστος στήν μεγάλη θυσία γιά τή ζωή, τήν εἰρήνη καί τήν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδας. Θρηνησάμε τόν ἴδιο χαμό του. Ἀπό σήμερα ὅμως ὁ θρήνος καί ἡ ὁγὴ ἔγινε δύναμι καί ἀπόφαση. Θά ἐκολουθήσουμε πιστά τόν δρόμο πού μας ἔδειξε καί φώτισε ὁ ἀθάνατος ἥρωάς μας».

ΔΑΦΝΗ ΣΚΟΥΡΑ:

«Ὁ Γρηγόριος Λαμπράκης ἔδωσε ὅλη τή ζωή του στήν Ἑλλάδα, στήν ἐπιστήμη καί στήν ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἑλλάδα τόν ἐστεφάνωσε μέ τό στεφάνι τοῦ Βαλκανιονίκου. Ἡ ἐπιστήμη τόν ἐτίμησε μέ τόν τίτλο τοῦ ἑφημερίτη τῆς λατρικῆς. Καί ἡ ἀνθρωπότητα τόν θρηνεί σήμερα σάν ἥρωα πού ἔπεσε στόν ἀγῶνα γιά τήν παγκόσμια εἰρήνη. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά εἶναι τὰ κτήνη πού τόν δολοφόνησαν κι' ἐκείνοι πού τὰ ἱπποκιννοῦν, τὰ πληρώνουν καί τὰ προστατεύουν χρόνια τώρα κι' ἔχουν τελείως ἀποχαλινωθῇ. Δέν ἀρκεῖ ἀπλή διαμαρτυρία.

Ὁ Ἕλληνας λαός, ἀνεξάρτητα ἀπό πολιτικά φρονήματα, πρέπει νά ξεσκεπάσει καί νά ἐξουδετερώσει τοὺς δολοφόνους, τοὺς ὑποκινητὲς καί τοὺς προστάτες τους. Καί νά δημιουργήσι ἡμέρες, πολιτισμένες δημοκρατικὲς συνθηκὲς ζωῆς στόν τόπο μας».

Ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι αὐτῆς τῆς χώρας πρέπει νά ξεσηκωθοῦν γιά νά σταματήσουν τοὺς αὐθόρηνους συνεχιστὲς τῶν χιτλερικῶν μεθόδων. Εἶναι ἀπαράδεκτο νά ξαναγεύωμεν σὸ νόμο τῆς Σούγκλας!».

ΑΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ:

«Ἡ ἀναρχὴ δολοφονικῆ ἐπίθεσις ἐναντίον τῶν ἀγωνιστῶν τῆς εἰρήνης δουλευτῶν Γ. Λαμπράκη καί Γ. Τσαρουχὰ μέ γέμισε ἀγανάκτηση. Δέν ἔπαυσε χαρακτηρισμὸς πού μπορεί νά εἰπωθῇ καί νά μὴ ἀρχαῖα ἐμπρὸς σ' αὐτὸ τὸ ἀνίκτιστο ἐγκλημα. Τὸ τίμιο Ἕλληνικὸ αἷμα πού χύθηκε στὸν δρόμον τῆς Θεσσαλονίκης ἀσφαλῶς θά πνίξῃ μιά γιά πάντα τοὺς ὀργανωμένους τρομοκράτες πού κατεβάζουν τὰ πολιτικά μας ἦδη σὲ ἦδη Σούγκλας».

ΑΣΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ:

«Ἡ δολοφονικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τοῦ δουλευτῆ Γρηγόρη Λαμπράκη δέν μπορεί παρὰ νὰ προκαλῇ στίς καρδιὰς ὅλων μας ἀγανάκτηση καί ἀποτροπισμὸ. Διαμαρτυρομαί γι' αὐτὴν τὴν ἐνέργεια πού εἶναι ξένη πρὸς τὰ αἰσθήματα καί τίς παραδόσεις τοῦ Ἕλληνοῦ λαοῦ καί πού ἐκθέτουν τὴν πατρίδα μας στήν παγκόσμια κοινὴ γνώμη».

ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ:

«Σάν Ἑλληνίδα καί σάν ἄνθρωπος ντρέπομαι καί πονῶ γιὰ τὸν τόσο ὥραϊος ἄνθρωπος, γεμάτος ἰδιανικά, εἶχε αὐτὴ τὴν ἀπαράδεκτη μοίρα».

ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ:

«Δέν ἔχω νά πῶ τίποτα ἄλλο. Ζηλεύω τὸν θάνατό του».

ΑΛΕΚΑ ΠΑ-Ι-ΖΗ:

«Ὁργή, ἀγανάκτηση, ντροπὴ γιά τοὺς δολοφόνους τῆς Ἑλλάδας. Ὑπερφάνεια, κατῆν γιά τὸν Λαμπράκη, γιά τὴν Ἑλλάδα».

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΠΑ

«Κι' ἐγὼ σάν μιὰ μονάδα τοῦ λαοῦ θρηνώ, ὀργίζομαι καί ντρέπομαι».

Μανάδες τοῦ σκλαβωμένου λαοῦ
βαρέσανε μπαμπέσικα τὸν ἀνδρειωμένο γιό σας.
Μανάδες τοῦ πονεμένου λαοῦ
μὴ κατεβάσετε στὰ μάτια σας τίς μαυρὲς μαντιλῆς.
Νὰ τίς ἀνεμίσετε στὸν ἀέρα.
Ὁ ἥλιος τίς Ἑλλάδας ντράπηκε
καί σὰς ζητάει νὰ κρύψετε τὸ πρόσωπό του.
Μανάδες τῆς Ἑλλάδας
ἓνα βουνὸ γκεριμιστικὴ
καί τὰ βουνὰ δὲ θέλουν κλάματα.
Σκοῦξτε τὸ μοιρολόι σας ἄγριο,
νταμάρια νὰ κυλᾶνε οἱ κάρτες του,
ν' ἀντιβουγγίσουν τὰ φάργγια τῆς οἰκουμένης.
Μανάδες τῆς Ἑλλάδας.
Καλέστε τίς μεγάλες πολιτείες
νὰ σταματήσουν τὴ βουερὴ ἀνάσα τους
νὰ φουγκραστοῦν τὸν Ὀλυμπο,
πού κλαίει γιά τὸν γιό του
Μανάδες τῆς Ἑλλάδας,
Στερῶστε τὸ γάλα τοῦ κόρφου σας.
Δώστε στὰ παιδιά σας νὰ βοῶξουν
τὸ αἷμα τοῦ Λαμπράκη.

Τ. ΚΑΡΟΥΤΟΥ

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

„ΟΜΑΔΑ„ — 28.5.1963

ΤΟ ΑΣΤΡΟ του Λαμπράκη έλαμψε στο αθλητικό στερέωμα της Ελλάδας και των Βαλκανίων πριν από τον πόλεμο. Ξεκίνησε το 1934, από το Γυμναστήριο του Πειραιά. Συνέ-

του μήκους με 7 μ. 15. Στους Βαλκανικούς της Κωνσταντινούπολης ανακρίθηκε Βαλκανιονίκης με 7 μ. 10, στο μήκος και στο τριπλούν με 14 μ. 19.

Στους πανελληνίους αγώνες του 1936 ο Λαμπράκης άγρότευσε στο μήκος και στο τριπλούν, αλλά έχασε στους Βαλ-

κούς εξακολούθησε να αναμιγνύεται στον αθλητισμό ως παράγων και τα τελευταία χρόνια της ζωής του ήταν πρόεδρος του Παμείου ύψους „Αθλητών. Παράλληλα, ως επιστήμων ανέδειξε άριστος χειρουργός — γυναικολόγος και έγινε ωφηγητής του Πανεπιστημίου.

„ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΗΧΗ„ — 28.5.63

Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ υπήρξε εις την νεωτέραν Ιστορίαν του ελληνικού αθλητισμού μία από τας λαμπροτάρας μορφάς. Κατά την διάρκειαν των ετών 1935-1939 μεσουρανήσας εις τα Βαλκάνια ως το μεγαλύτερο άστρον του άθματος εις μήκος και ένας εκ των ικανοτέρων αθλητών εις το τριπλούν, τα 100 και 200 μέτρα. Ο Γρηγόρης Λαμπράκης παρά το γεγονός ότι ευφάντοσος σαν θεοφάνης αλθης — θαύμα το 1932 με επιδόσεις γύρω στα 6.60, ποτέ του δεν είχε την ευκαιρία να γυμνασθή έντατικά. Μόλις το 1933 εις ηλικίαν 20 ετών ήρχισε να προπονείται με σύστημα και μετά παρέλυσιν διέταξ εις επιτυχία η επιδόσεις τοιαύτης αξίας, ώστε να φθάσει εις την κυρφήν της βαλκανικής πυραμίδος. Το 1933 μετέσχε διά πρώτην φοράν τών Βαλκανικών όπου επέτυχε 13.23 εις το άλμα τριπλούν καταλαμβάνων την τρίτην θέσιν. Το 1934 δεν πρεκριθή διά την ένδικην ομάδα η οποία μετέσχε τών Βαλκανικών ενώ το 1935 εις τη Κωνσταντινούπολιν κατέκτησε δύο πρώτες νίκας. Εις το τριπλούν με 14.19, και εις το μήκος με 7.10. Ήδη όλγιον ένωριότερον ειχε καταρτίσθαι το Πανελλήνιον ρεκόρ με 7.15 εις το μήκος. Το 1936 μετέχει τών Ολυμπιακών του Βερολίνου και καταλαμβάνει την 11ην θέσιν. Εις την Βαλκανιάδα τών „Αθηνών του 1936 έτους κερδίζει την β' θέσιν στο μήκος με 6.73 και την πρώτην στο τριπλούν με 14.13. Μετέχει επίσης της νικητριάς 4X100 ένδικης μας διάδος. Το 1937 εις το Βουκουρεστι κατακτά την πρώτη θέσιν στο μήκος με 7.05 και μετέχει εις την νικητριά ομάδα 4X400, η οποία επέτυχε το θαύμασις δίδ την έποχην άκείνην ρεκόρ 42.1.

Το 1938 κερδίζει και πάλιν το άλμα εις μήκος με 6.94 και μετέχει της νικητριάς ομάδος 4X100. Το 1938 ήτο το μεγάλο έτος της αθλητικής σταδιοδρομίας του Λαμπράκη, διότι εις ηλικίαν 25 ετών καταρτίζεται δύο φορές τα Πανελλήνια ρεκόρ φθάνοντάς το εις το 6.ε. θνές επίπεδο 7.37.

Το 1939 δεν μετέχει τών Βαλκανικών αλλά το 1940 στην Κωνσταντινούπολιν κατακτά την 6' θέσιν στο μήκος με επίδοσιν 7.04.5.

Υπήρξε νικητής τών Παν.Λ

λινίων αγώνων εις τα αγωνίσματα τών 100 μ., τών 200 μ., του μήκους και του τριπλούν. Συνολικός κατέκτησε 10 φορές τών τίτλων του πρωταθλητού Ελλάδος. Ήτο τραμερά ταχύς.

Το 1937 άνεδείχθη πρωταθλητής „Ελλάδος εις τα 100 μ. με χρόνιν 11.2 ενώ σε άλλη περίπτωσιν επέτυχε 11.0. Το 1938 άνεδείχθη πρωταθλητής „Ελλάδος εις τα 200 μ. με χρόνιν 23.3 ενώ το 1939 κατέλαβεν την β' θέσιν με 22.3.

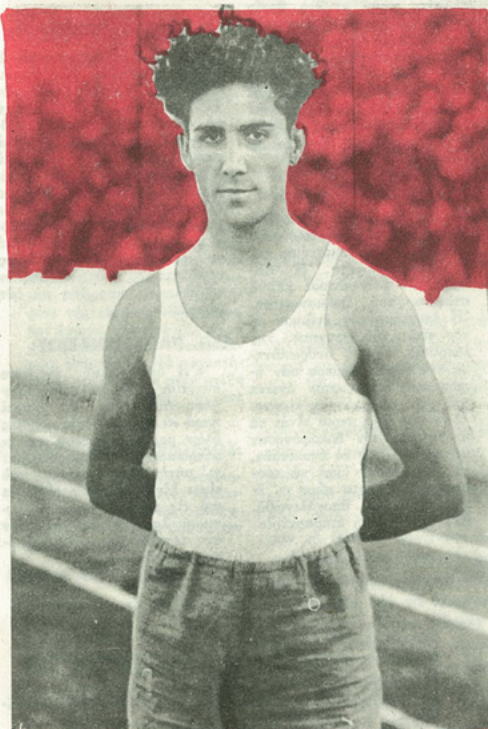
Στο μήκος έκέρδισε όλα τα έτη από το 1935 μέχρι και το 1938 ενώ στο τριπλούν έπικράτησε το 1935 και 1936.

„ΕΘΝΟΣ„

ΜΑΚΡΤΑ από την πολιτική, πέρα από τα πάθη που δημιουργεί ο φανατισμός των παρατάξεων, υπάρχει ένας άλλος κόσμος, που ξη με διαποικιστικά ιδεώδη: ο κόσμος του αθλητισμού. Και αυτός ο άλλος κόσμος πενθεί σήμερα ένα γνήσιο παιδί του, αποκλειστικά δικό του: τόν Γρηγόρη Λαμπράκη. Και αυτό το πένθος είναι άσυγκρίτως θαρρότερο από το άλλο, της πολιτικής τοποθετήσεώς του. Γιατί εκεί άριμώσας όλόκληρη τη ζωή του, από τα πρώτα χρόνια της έφηβιάς ως της στιγμής που ο μεγάλος „Έλλην αθλητής, ο μεγάλος άλθης Γρηγόρης Λαμπράκης έκαμε το τελευταίο του άλμα, άπ' τη ζωή στην άντακα-ξία.

Τόν γνώρισαν σαν αθλητή οι παλαιότεροι, σαν άνθρωπο οι νεώτεροι, μιλούν με σεβασμό ύ-σοι τόν γνώρισαν — και είναι τόσο πολλοί... Θανατισμός για τόν αθλητή, εθνομισσηγή για τόν άνθρωπο. Όχι μόνο για ό-σους γνώρισαν το γλυκό χάδι της συμπόνιας του, αλλά και για τούς άλλους, που δεν έτυχε να θεσθούν κοντά του.

Πρόθυμος πάντα, άνεμίζθη έ-νεργώς στην προσπάθεια διασώσεως τών παλαιών πρωταθλητών και συναθλητών του Γεωργακοπούλου και Μάντικα, όχι μόνο προσφέροντας χωρίς άμοιβή τις λατινικές γνώσεις του, αλλά και δ.π. μορφοσόν να διαδέσθαι από το θαλάσσιό του. Με τόν ίδιο έν-θουσιασμό συνέχισε και τα τελευταία χρόνια της θεσθόν στην άθλητική και κυρίως στον θεαταστικό τομέα, χωρίς όμως να μετέχει σε διοικήσεις σολ-λόγων. Και θα συνέχιζεν ακόμη, εάν η Μοίρα δεν τόν έσπευεν από τόν άσχημα παιγνίδι στην Θεσσαλονίκη, σ' ένα περιστατικό της στιγμής, που στάθηκε άρκετο για να μάς φύγη μ' ένα τόσο τραγικό τρόπο. „Όμως, για τούς φίλους του άθλητισμού, ο Λαμπράκης δεν άβηθη. Θά είναι πάν-τοτε παρών σε κάθε έκδήλωσι, σε κάθε στάδιο, σε κάθε γήπεδο...

Ο Λαμπράκης φοιτητής—άθλητής, μέλος του Πειραι-κού Συνδέσμου. Έλπίδα για ένδοξο μέλλον

σμου, έχοντας πάντοτε στο πλάι του για προπονητή του τόν άείμνηστο Τάκη Σκελλάρη. Το αγώνισμά του ήταν το άλμα εις μήκος. Παράλληλα όμως άσχολήθηκε και με τα άλματα εις ύψος, τριπλούν και τόν δρόμο 100 μ.

Προικισμένος με πλούσιο αθλητικό παλάντο, παρουσίασε άσ-τραπιαία εξέλιξη. Το 1935 άνεδείχθηκε πρωταθλητής „Ελλάδος στο τριπλούν με επίδοσιν 13 μ. 62. Και λίγο άργότερα στους προβαλκανικούς αγώνες κατέκτησε το πανελλήνιον ρεκόρ

κλικούς τών „Αθηνών του 1936 έτους.

Το 1937, ο Λαμπράκης ένίκησε τόσο στους πανελλήνιους, όσο και τούς Βαλκανικούς „Άγώνας. Τόν επόμενο χρόνο άνεδείχθηκε πρωταθλητής „Ελλάδος στο μήκος και τόν δρόμο 200 μέτρων. Στούς „ροβαλκανικούς αγώνες επέτυχε ρεκόρ 7 μ. 37 στο μήκος. „Επί 21 χρόνια το ρεκόρ αυτό έμεινε άκατάρριπτο, μέχρι που το κατέρριξε το 1959 ο Μαγκλάρας με 7 μ. 51.

Μετά τόν πόλεμο, ο Λαμπρά-

● **ΑΔΕΛΦΗ
ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΘΡΗΝΟΥΝ
ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΤΟΝ ΝΕΚΡΟ**

**Τό αίμα τού
παλληκαριού**

ΕΝΑ πραγματικό παλληκάρι, ένας Έλληνας, όπως θάλεγε ο Μακρυγιάννης, κλείνοντας μέσα σε τούτη τη μοναδική λέξη ολόκληρη την ανθρωπινή αρετή, κοίταται τούτη τη στιγμή στο κρεβάτι του θανάτου, παλύντας ως την ύστατη ώρα με το χάρο, όπως πάλασε στη ζωή του για τα Ιδανικά του και την ειρήνη στον κόσμο.

Ο Γρηγόρης Λαμπράκης είναι η συνισταμένη της λαϊκής μας εύχης, ο Διγενής Ακρίτας, που κονταροχτυπιέται χρονιά τώρα με το πνεύμα του κακού και νικάει. Σ' αυτόν αρμόζουν οι στίχοι του Παλαμά.

Ο 'Ακρίτας εμια χρόντα,
δέν περνώ με τὰ χρόνια.
Μ' έφτασες και δέν μ' άγγιζες
στά μαρμαρένια άλώνια.
Εμια έγώ ή άκατάλυτη
ψυχή τών Σαλαμίνων,
στήν 'Εφτάλοση έφερα
τό σπαθί τών 'Ελλήνων.
Δέν χάνομαι στά τάραρα
μονωχά ξεποσαίνω.
Στή ζωή ξαναφαίνομαι
και νεκρός άνασταίνω:

Από τό αίμα τ-ού Λαμπράκη άθίζει τό πολύφλογο λουλούδι τών αγώνων τού λαού για την ειρήνη και τη δημοκρατία. Σάν τό Διγενή, τό παλληκάρι δέν χάνεται. Ζή αιώνια στή μνήμη τού λαού και τό παράδειγμα του εμπνέει τίς γενιές τού μέλλοντος.

„ΑΥΓΗ“, — 24.5.63

ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕΣ

Δέν πέθανες κι' άς σ' έριξαν στού τάφου τη σιωπή
κι' άς έλεισαν τά μάτια σου πού λάμπουν στά σποτάδια.
Δέν πέθανες, ή σκέψη σου φωτίζει όλη τη γή,
ψηχή δίνει στά άηλια, άστρα φωταίει τά βράδια.

Δέν πέθανες κι' άς νύθηναν στά μαύρα οί γειτονίες
κι' ή άμοιρη γυναίκα σου θρηνεί για τό χαμό σου.
Τ' άνάστημά σου ορθώνεται σέ όλες τίς γωνίες
κι' ή πίστη για τό θρίαμβο φωταίει τό πρόσωπό σου.

Δέν πέθανες κι' άς πίστησαν πώς έχειρες νεκρός,
ανθρώπους σάν και σένα ο Χάρος δέν τους παίρνει.
θά ζής πάντα, πανάνθρωπε, σάν ήλιος φωτεινός
σο ή σκλαβιά κι' ή συμφορά τόν άνθρωπο θά δέρνει.

Δέν πέθανες κι' άς έπαψαν τά χείλη νά μιλούν
δοσ δοσά χτυπήματα κι' άς σούδωσαν αόμα,
πάνω από τόπους και καιρούς τά έργα σου θά ζούν
και τ' όνομά σου εύλαδικά θά λήη τό κάθε στόμα.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΛΗΣ

Σ' ΑΥΤΟ ΕΔΩ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ

Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο δέ μένει ένα κουφάρι,
ένας σωρός ανθρώπων, ένα ρεφραίν πού σβύνει.
Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο ή άγάπη κι' ή ελπίση
σου έθαλε, Γρηγόρη μου, τη Δόξα μαξιλάρι.

Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο δέν κρύβεται ή ψή,
ούτ' ή φθορά πού θέλησε τό μίσος νά σου φερή.
Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο της ελπίτης τό χέρι
υψώνεται χωριστά άγάπης νά σου στείλῃ.

Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο δέν κρύβεται ο πόνος,
κλάματα δέν άναλώνονται και άδυναμι και θρήνη.
Αυτό έδώ τό φέρετρο Στάβολο έχει γίνει
πού θά φωτίζει πού πολύ σοσ περνάει ο χρόνος.

Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο τού αθλητισμού ή δάδα
θά καιη καντήλι άσπαστο κι' άς είν' άδύς χειμώνας.
Και τ' όνομά σου άθάνατο θά μείνη στους Αίώνας.
Σ' αυτό έδώ τό φέρετρο άσούμπτος ή Έλλάδα!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΛΤΕΖΟΣ

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Η 'Εταιρία 'Ελλήνων Λογοτεχνών, με τη συναίσθηση των υποχρεώσεων και της ευθύνης συλλογικού πνευματικού έργου, στήριγμα τα τρομοκρατικά γεγονότα της Θεσσαλονίκης και πιστοποιεί με αγωνία και απογοήτευση ότι σ' ένα καταστροφικό δόλο φθοροποιούν επίσημοι εκπρόσωποι του Έθνους και μάλιστα με την πρόσθετη αγωγή της κοινωνικής και επιστημονικής προσοχότητας του Γρηγόρη Λαμπράκη, γίνεται ποδοβληματική όχι μόνο η διακίνηση των ιδεών κ' η ελευθερία του πνεύματος, αλλά και αυτή ακόμη η ζωή του έθνους.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ (ΤΟΜΗ): «Μαζί με όλο τον πνευματικό κόσμο άνοιχθα τον ήλεκτο αυτό εξονομαστικό και διακηρύσσουμε την πίστη μας στην Ειρήνη και στην 'Ελλάδα».

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ: «Εκφράζουμε τον απογοητισμό μας για την απόπειρα κατά του δουλεντού Λαμπράκη και αναμένουμε με εμπιστοσύνη προς την Δικαιοσύνη παραδειγματικό κολασμό της εγκληματικής πράξεως».

ΠΕΙΡΑ-ΙΚΗ ΠΙΝΕΤΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ «ΘΕΡΜΟΠΤΑΕΣ» (διά του ποιητή Στέλιου Γεράνη): «Οι πνευματικοί άνθρωποι έχουμε χρέος ν' αντισταθούμε αν θέλουμε να επιζήσουμε σαν πολιτισμένους λαούς».

Διαμαρτυρίες μας απέστειλαν επίσης ο σκηνοθέτης Μήτσος Αυγίος, οι συγγραφείς Α. Πανσέλιος και Βασίλης Ρώτας, ο Ιστορικός Πάνος Βασιλείου και η Δάφνη Σκούφα.

Επίσης άλλοι ένδεκα γνωστοί άνθρωποι του Πνεύματος και της Τέχνης, οι 'Ελένη Βακαλό, Λεϊά Χατζοπούλου - Καράβια, Τάσος Λειβαδίτης, Δημ.

Χριστοδούλου, Τάσος Παπής, 'Ανδρέας Φαργαδής, Ν. Καραούζος, Κώστας Κοτζιάς, Γιάννης Νεγρεπόντης, 'Ανδρέας Νεφελής και Α. Δωριάνης υπέγραψαν την ακόλουθη διακήρυξη:

«Τα λόγια κατήντησαν μία περιττή πολυτέλεια, οι λέξεις έχασαν τη σημασία τους πάλι — εκεί που φτάσαμε... Τό αμα που χόθηκε στο πεδινόδρομο της 'Ελλάδος, δεν είναι μόνο το αμα ενός ανθρώπου. Όλοι αναγνωρίσαμε το αμα αυτής της ίδιας της Δημοκρατίας. Στο πρώτο που δολοφονημένο άντρα, καταματωμένη, ξενετολαμμένη, σωριάστηκε στο χώρο ή τρισηπτόστη μορφή του 'Ανθρώπου, του 'Ελληνα, της Ειρήνης. Την ίδια αυτής δημοκρατικής σιγής που γινόταν το έγκλημα, γράφτηκε ξέω άα' τα οπίτια όλων μας, όλων, ξέω από την πόρτα της 'Ελλάδος το γνώμομο μυσή το σημάδι του άγκυλοσού σταυρού. Όσοι άδύναμ τον έγκληματία, σίγουρα, δεν θ' άνδύξουν το δάρος της πράξης τους. 'Εμείς όσοι μένομ' άκόμη από τους ζωντανά — κ' είμαστε οι πολλοί — με το δαρό κλήρο των μεταπολεμικών πνευματικών ανθρώπων που έλέγχονταν από τη συνειδήση τους, διακηρύσσουμε άρχόμενοι σ' όνομα της Δημοκρατίας ΟΧΙ».

«Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου, εκφράζει τόν απογοητισμόν του διά τήν εγκληματικήν δολοφονίαν του ύψηνητού του Πανεπιστημίου και βαλκανιονίκη Γρηγόρη Λαμπράκη, άποδομαίει πάσαν πράξιν βίας υπό οιαδήποτε μορφήν και άθενόποτε πορεχόμενην και άναμένει μετά άπολύτου έμπιστοσύνης τόν υπό της 'Ελληνικής Δικαιοσύνης παραδειγματικόν κολασμόν της εγκληματικής ταύτης πράξεως».

Ο Δικηγορικός Σύλλογος 'Αθηνών εξεώσε σχετικώς τήν κατωτέρω άνακοίνωσιν:

«Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Δικηγορικού Συλλόγου 'Αθηνών, λαβόν γνώσιν των θλιβερών γεγονότων των διαδραματισθέντων εν Θεσσαλονίκη τήν 22αν τρέχοντος, εξέφρασε τήν έντονον άποδοκιμασίαν του διά τας ένόμους εκδηλώσεις και διαίας ενεργείας, αίτινες έστράψαν κατά των συγκροτηθέντων εν τή άσκήσει του Συνταγματικού των δικαιώματος, προς έκφρασιν γνώμης πολιτών και τήν θαυμάτην λύπην του ήδιό δεν έλήφθησαν τά προσήκοντα μέτρα προστασίας της ζωής και των ελευθεριών των συνελθόντων».

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Συλλόγου, έν τή πεποιθήσει ότι ή επικήρτης τοιούτων συ-

γών μεθόδων εφαρμωζόμενων υπό άνευθύνων ήμώδων, ύποσκάπτει τās βάσεις του Δημοκρατικού μας πολιτεύματος και άπειλεί τήν γαλήνην και τήν ήρεμίαν της χώρας, εξέφρασε τήν εύχην άπως άχθούν τό ταχύτρον ένάπισιν της Δικαιοσύνης οι δόδοται των διαπραχθέντων εγκλημάτων και επιβήθον κατ' αὐτάν και των παραλειφθέντων τήν εκπλήρωσιν του καθήκοντός των δημοσίων όργάνων, αϊ υπό του Νόμου προβλεπόμενα κυρώσεις, άμα δέ εξέηρεν άπως ληφθούν έφεξης τά ένδεικνύόμενα μέτρα προστασίας των συνταγματικώς κατοχυρωμένων άτομικών ελευθεριών και της ζωής των πολιτών».

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Έκ τού 'Ιατρικού Συλλόγου 'Αθηνών εξέδόθη χθές ή ακόλουθος άνακοίνωσις:

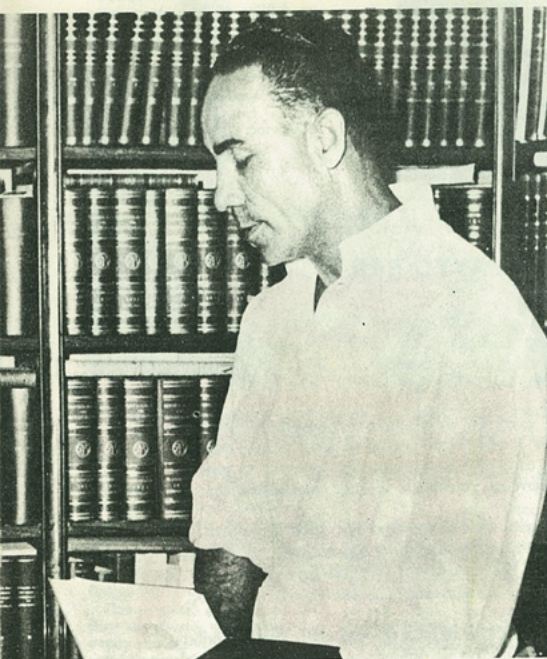
«Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του 'Ιατρικού Συλλόγου 'Αθηνών, κατά τήν χθεσινήν αύτου συνεδρίσιν άποφασίσαν άπεφασίσεν άπως και δημοσία διατυπώσιν τήν έντοναμένη άποδοκιμασίαν και διαμαρτυρίαν του διά τήν δολοφονικήν επίθεσιν εν Θεσσαλονίκη κατά του έπαικτου συναδέλφου Γ. Λαμπράκη. 'Επίσης δέ και διά τήν δάδορον επίθεσιν κατά της άδεννοφόρου άμάξης της μεταφορικής τών έτερον τραυματιών εις νοσοκομείον και ζητεί τήν παραδειγματικήν τιμωρίαν των ένόχων των άνάδων τούτων πράξεων αϊ όποια κηλύδονουν τόν πολιτισμόν μας και υποβιβάζουν τό ήθικόν και κοινωνικόν επίπεδον της χώρας μας».

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Έπίσης ο 'Ιατρικός Σύλλογος Πειραιώς εξέδωσε τήν κατ'εθι άνακοίνωσιν:

«Ο 'Ιατρικός Σύλλογος Πειραιώς διεμνηνόν τας αλσθήματα όλων των λατρών Πειραιώς αίσθάνεται θαυμάτην όδύνην διά τό πλήγμα του έγκρίτου συναδέλφου και εκ των μελών του Συλλόγου μας ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗ, εκφράζει τήν θερμωτάτην συμπαροδοσίαν του προς αύτον και τήν οικογινείαν του και ζητεί τήν παραδειγματικήν τιμωρίαν παντός ένόχου».

Διαμαρτυρίαν εξέδωκε και ή «Συνδικαλιστική Παράταξις 'Ιατρών» εις τήν όποιαν αναφέρεται ότι διεμνηνόντα τά αλσθήματα του Ιατρικού κόσμου, εκφράζει τήν θαυμάτην λύπην και άγανάκτησιν της διά τήν άποτρόσκειον εγκληματικήν πράξιν κατά του διακεκομένου συναδέλφου και ύψηνητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών Γ. Λαμπράκη και ζητεί τήν άμεσον, άσπρηδαν και παραδειγματικήν τιμωρίαν των ένόχων».

Γρηγόρη Λαμπράκη: Στιγμές πνευματικής ανάτασης στο σπουδαστήριό του. Δολοφονικό χέρι ήλθε να κόψη τό νήμα της ζωής του. Ένας σοφός επιστήμων χάθηκε!

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἄθηναιων κατεδίκασε χθὲς τὴν ἐκκεμημένην δολοφονίαν τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη ὑπὸ μελόν παρρακρατικῶν ὀργανώσεων ἐτῶν ἀποίων ἢ ὑπαρχῶν, ἢ χρηματοδότῃς καὶ ἢ ζωῇ γαλουχεῖται καὶ ὑποστηρίζεται ὑπὸ ἐνίων κρατικῶν ὀργάνων κατ' ἐντολὴν ἢ σουλάρχιστον ἐν γνώσει τῆς κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν διάκρισιν τῆς συζητήσεως, κατόπιν προστάσεως τοῦ συμβούλου κ. Γαρουφαλιά ἐτηρηθῆ ἐνός λεπτοῦ σιγῇ εἰς μνήμην τοῦ Λαμπράκη. Τὸ ψήφισμα ἐνεκρίθη διὰ ψήφων 17, ἐνὶ 10 σύμβουλοι ἀπεχώρησαν ὑποβαλόντες ἀντιψήφισμα εἰς τὸ ὅποιον κατεβλήθη προσάθεια νὰ διαλυθῇ ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος μέσα εἰς ὅσκατα πράγματα, ὡς ἐπὶ Δ. Συμβούλιον καταδικάζει τὴν ἀνάμειξιν ξένων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος κλπ. καὶ οὐδεμία εὐθύνῃ ἀποδίδεται εἰς τὴν κυβερνήσιν ἢ τὰς παρακρατικὰς ὀργανώσεις διὰ τὸ πολιτικὸν ἔγκλημα τῆς Θεσσαλονίκης.

Οἱ δέκα αὐτοὶ σύμβουλοι εἶπαν οἱ κ.κ. Ἀχ. Δρέττας, Φ. Θεοδωρόπουλος, Ἀ. Κανελλόπουλος, Βασ. Λαμπρινάκης, Ἀχ. Λέκας, Κ. Νικολάου, Κ. Παπαδημητρίου, Ι. Παπακωνσταντίνου καὶ Δ. Πετρομηνάτης.

Η ΕΝΘΥΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἔνθεσις ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου εἰς μακρὰν ἀνακοινώσιν τῆς τονίζει τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ πολιτικὸν ἔγκλημα πάντοτε προκαλεῖ τὴν ἐξέγερσιν κατὰ δημοκρατικῆς συνειδήσεως. Αἱ συνθήκαι ὅμως ἐπὶ τὰς ὁποίας συντελέσθη ἡ προμελετημένη καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἐπίθεσις ὑπὸ τὰ ὅμματα τῶν ἐλευθέρων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ἐναντίον τῶν συγκεντρωθέντων εἰς Θεσσαλονικὴν ἀπαθὸν ἢ Κινήσεως Εἰρήνης καὶ ἢ ὁποία ἀπέληξεν εἰς τὸν βαρὺν τραυματισμὸν τοῦ βουλευτοῦ κ. Τσαρουχᾶ καὶ τὸν θάνατον τραυματισμὸν τοῦ βουλευτοῦ Γρηγ. Λαμπράκη, ἐκφορῶν μεθόδους βρᾶσεως πού ἐάν ἔμενον ἀσχημάστοι εὖ ἐκινδύνευαν νὰ μεταβάλουν τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμὸν εἰς στίβον, ἔπον μόνον γκαγκατερικὰ μέθοδοι διὰ

ἦσαν τὸ πλέον κύριον ὄργανον ἐκκρατήσεως.

Ἡ ἀνοχὴ τρομοκρατικῶν ὀργανώσεων καὶ ἡ χρησιμοποίησις των πρὸς πολιτικὴν τρομοκρατήσιν τῶν πολιτῶν εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῆς δημουργουμένης οὕτω ἀπαράδεκτου καὶ ἐκινδύνου καταστάσεως, πού ὀδηγεῖ τὸν τόπον εἰς ἓνα πρωτοφανὲς καθεστὸς πολιτικῆς ζούγκλας.

Ἡ Ε.Ε.Τ. Δ.Α.Π., ἡ ὁποία ἔχει μοναδικὴν ἀποστολὴν τῆς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸν τόπον, καλεῖ ὅλας τὰς πολιτικὰς τάσεις — ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰς ἰδεολογικὰς διαφορὰς των — νὰ ἀποκηρύξουν τὴν βίαν καὶ τὴν ἀμιδικὴν τρομοκρατίαν ὡς μέθοδον βρᾶσεως, νὰ στυγιάσιν τοὺς τρομοκράτας τῆς Θεσσαλονίκης, νὰ ἀπομονώσουν ἠθικῶς καὶ ἑλικῶς ὅλους ἐκείνους πού χρησιμοποιοῦν γκαγκατερικὰς μεθόδους ἐναντίον τῶν πολιτικῶν ἀνταγώνιστων των καὶ νὰ συντηρῶν οὕτω εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶς πολιτικοῦ βίου εἰς τὴν γῆν. Ἐκφορᾷ τὴν δεδιωμένην ὅτι ἡ δικαιοσύνη, ἀνεργήσας ἀπὸ ἀνανήποτε πείσιν καὶ ἀπὸ ἀνανήποτε σπουσμιότητος, διὰ ἀνέστη καὶ τιμωρήσῃ ὅχι μόνον τοὺς ἐκτελεστὰς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν χρηματοδότησιν των, ὁσυνήποτε ὑψηλὰ καὶ ἐν ἐνδεχομένῳ ἴστανται.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Ε.Ε. Τ.Δ.Α.Π.: Θάλεια Κολυβά (Πρόεδρος), Ἡλίας Τασιμάκος — Λέων Μακκάς (Ἀντιπρόεδρος), Σπύρτης Δ. Σαμαρίτης (Γενικὸς Γραμματεὺς), Ι. Λαουράκης, Γ. Α. Μυλωνᾶς, Ι. Φιλίνης.

Η ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΤΩΞΙΣΙΝ

Τὸ Τμήμα Νέων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Διεθνή Ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Εἰρήνην δι' ἀνακοινώσεως τὸν διαμαρτυρεῖται γιὰ τὴν δόξαση δολοφονικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Γρηγόρη Λαμπράκη. Τὴν ὥρα πού ὁλοκληρώνεται ἡ μεταρροπὴ τῆς χώρας μας εἰς πυρηνικὸ ὁλοσκόπιο — μαγνήτη τοῦ πυρηνικοῦ θανάτου — ἀποκατ' ἰδιότητος σημασία ἡ ἀνανόχη δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰρήνης.

«Ἡ ἀνάληψις τοῦ Ἡρώα» — ἀφιέρωμα στὸν Γρηγόρη Λαμπράκη τοῦ γλύπτη Κ. Κλουβάτου

ΔΕ Σ' ΕΚΛΑΨΕ

Δὲ σ' ἔκλαψε μονάχα ἡ γυναῖκα σου καὶ τ' ὄραφον καὶ ἄμοιρο παιδί σου, δὲ σ' ἔκλαψαν οἱ ἀθλητὲς πού σ' ἤξεραν πρωταθλητὴ στὸ στίβον, οὐτ' οἱ δικοὶ σου!

Δὲν σ' ἔκλαψαν ἐκείνοι πού ἀνέστησαν ἀπ' τὴν ἀρρώστεια, χίλιοι διὰ διδάτες, οὕτε τῆς ἐπιστήμης οἱ συνάδελφοι οἱ μικροαθλητὲς καὶ οἱ ἐργάτες.

Δὲ σ' ἔκλαψαν μονάχα τὰ φτωχόπαιδα, τῆς Ἀττικῆς ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι, κάποιες χλομεῖς μανόδες πού μαυρόντυσαν ἡ μοῖρα σ' ἄρρωστο τους τὸ κλινάρι. Δὲ σ' ἔκλαψαν οἱ πονεμένοι ἄνθρωποι.

Δὲ σ' ἔκλαψαν οἱ πονεμένοι ἄνθρωποι κα' οὐτοὶ πού ἀγωνίζονται νὰ ζήσουν, οὕτε αὐτοὶ πού προσπαθοῦν στὴ σκέψη τους τὸ μῖσος μιά γιὰ πάντα νὰ γκρεμίσουν.

Δὲ σ' ἔκλαψαν μονάχα τὰ τριαντάφυλλα πού σπύρισαν τοῦ τάφου σου τὴν πλάνη, οὐτε οἱ ναυτικοὶ πού ἀργὰ βαδίζοντε μὲ πικραμένο δέλεμα στὸ λιμάνι.

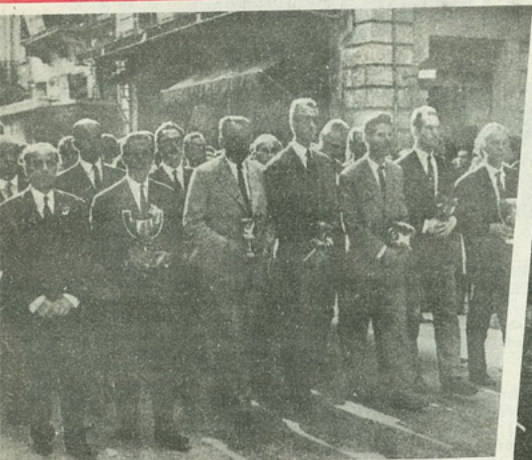
Δὲ σ' ἔκλαψαν μονάχα ὅσοι σ' ἤξεραν κα' ὅσοι πιστεύουν στὴ δική σου ἰδέα, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι σὲ κλάψανε πού προσκυνᾶνε τῆς Εἰρήνης τὴ σημαία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΕΡΤΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝ. ΠΑΣΑΛΗΣ

ΟΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΠΗΛΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ 3.— ΤΗΛ: 225.949

ΓΡ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Παλαίμαχοι πρωταθληταί του στίβου κρατούν τὰ κύπελλα τῶν νικῶν τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη στὴν πανδημὴ κηδεῖα του

Πλήθῃ λαοῦ, ποὺ εἶχαν κατακλύσει ὁλόκληρῃ τῇ λεωφόρῳ Ἀμαλίας, τὴν ἀρχὴ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ τὴν ὁδὸν Ἀναπαύσεως, προέπεμψαν τὸν Γρηγόρη Λαμπράκη στὸν τάφο του

